

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 27 lutego 2025 r.

WONS.420.11.2023.MF.26

DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH nr 6/2025

Na podstawie:

- art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r), art. 82, a także art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą ooś,
 - art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej Kpa,
 - § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.),
- po rozpatrzeniu wniosku z dnia 08 maja 2023 r. pełnomocnika spółki Myślibórz Wind Farm Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. ***Budowa i eksploatacja zespołu elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą, towarzyszącą, budowa stacji elektroenergetycznej 110/SN GPO, budowa magistrali kablowej SN i światłowodowej łączącej zespół elektrowni wiatrowych ze stacją elektroenergetyczną 110/SN GPO zlokalizowanych w gminie Myślibórz, w obrębach Czerników, Pniów, Nawrocko, Wierzbnica, w powiecie myśliborskim, w województwie zachodniopomorskim***, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a także działając w oparciu o:
- opinię Dyrektora Zarządu Zlewni w Szczecinie PGW Wody Polskie z dnia z dnia 19 czerwca 2023 r. (znak SZ.ZZŚ.4.4901.93.2023.JP) odstępującą od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko,
 - opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Myśliborzu z dnia 29 maja 2023 r. (znak PS.NZNS.9000.4.3.22.2023) odstępującą od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko

ustalam środowiskowe uwarunkowania dla ww. przedsięwzięcia i jednocześnie:

I. Określam

1. Rodzaj i miejsce realizacji inwestycji

Planowana inwestycja będzie polegała na budowie farmy wiatrowej wytwarzającej energię elektryczną z energii wiatru o łącznej mocy do 21 MW. Planowany zespół elektrowni wiatrowych będzie obejmować:

- maksymalnie 6 turbin wiatrowych wraz z fundamentami o całkowitej łącznej mocy do 21 MW, wysokości umieszczenia piasty wirnika – 134 m, maksymalnej wysokości turbiny wiatrowej ze śmigłem w pozycji pionowej – do 200 m,
- podziemnej sieci kabli elektroenergetycznych średniego napięcia, sieci teletechnicznych, przyłączy kablowych pomiędzy poszczególnymi turbinami oraz stacji transformatorowych,
- stacji elektroenergetycznej SN/WN (GPO),
- infrastruktury drogowej (drogi dojazdowe, place serwisowe, zaplecze budowy).

Zasadniczą część projektowanego przedsięwzięcia obejmuje następujące działki ewidencyjne w gminie Myślibórz:

- a) związane z posadowieniem turbin: 73 obr. Pniów, 264, 280, 273, 276/2 oraz 276/1 obr. Nawrocko,
- b) związane z zasięgiem (omiataniem) pracy rotora: 72, 111, 78 obr. Pniów, 263, 281, 271/3, 272/1, 275/1, 276/1 obr. Nawrocko,
- c) związana z lokalizacją stacji elektroenergetycznej SN/WN (GPO): 157/87 obr. Wierzbica,
- d) związane z budową wewnętrznych dróg dojazdowych i placów montażowych: 111, 73 obr. Pniów, 264, 263, 282, 281, 280, 279, 271/3, 273, 276/2 oraz 276/1 obr. Nawrocko.

Ponadto, powierzchnie zajęte tymczasowo oraz przebieg elektroenergetycznych linii kablowych będzie obejmował działki w obrębach Pniów, Nawrocko, Czerników, Zgoda oraz Wierzbica.

2. Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

- 2.1. Prace realizacyjne należy prowadzić wyłącznie w porze昼iennej, w godz. 6.00 – 22.00.
- 2.2. W przypadku konieczności usunięcia drzew oraz krzewów prace z tym związane należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków oraz poza okresem aktywności nietoperzy, tj. w okresie od 1 listopada do 1 marca. Nie należy usuwać zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych – w związku z zakazem obowiązującym w granicach obszaru chronionego krajobrazu „B” Myślibórz, przy uwzględnieniu odstępstw, o których mowa w § 2 ust. 3 lit. a-b Uchwały nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (t.j. Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2091).
- 2.3. W przypadku konieczności rozpoczęcia realizacji prac ziemnych w okresie lęgowym ptaków, czynności te należy prowadzić wyłącznie po wykonaniu pod nadzorem ornitologicznym przeglądu terenu pod kątem jego zasiedlenia przez ptaki i potwierdzeniu braku stanowisk lęgowych. Kontrolę zajęcia siedlisk należy przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów awifauny, należy zaprzestać prowadzenia prac do czasu stwierdzenia przez ornitologa wyprowadzenia młodych z gniazd.
- 2.4. Wszelkie zadrzewienia, które nie zostały przeznaczone do wycinki, a rosną w zasięgu prowadzonych prac, należy odpowiednio zabezpieczyć przed uszkodzeniami, np. poprzez osłonięcie pni drewnianymi listwami, tkaniną jutową lub grubymi matami słomianymi bądź trzcinowymi. Wysokość zabezpieczeń powinna wynosić minimum 1,5 m. Po zakończeniu realizacji inwestycji zabezpieczenia drzew należy zdemontować, nie dopuszczając do uszkodzeń drzew. Ewentualne prace w zasięgu brył korzeniowych należy prowadzić ręcznie.
- 2.5. W zasięgu rzutu koron drzew oraz obrębie krzewów nie należy: organizować zaplecza budowy, miejsc składowania materiałów budowlanych oraz odpadów, wyznaczać dróg transportowych czy miejsc parkingowych.

- 2.6. Na czas przerw roboczych zabezpieczyć wykopy budowlane przed możliwością przedostania się do nich drobnych zwierząt. Regularnie kontrolować teren prowadzonych prac pod kątem ewentualnego uwiecznienia w nich zwierząt. Wszelkie zwierzęta, które dostaną się do wykopów, należy przenieść w bezpieczne miejsce o zbliżonych warunkach siedliskowych – zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa.
- 2.7. Zaplecze budowy wraz z bazą materiałowo-sprzętową (miejsce postoju maszyn, magazynowania materiałów budowlanych i odpadów) zlokalizować na terenie posiadającym utwardzoną nawierzchnię. Dodatkowo nawierzchnię bazy materiałowo-sprzętowej uszczelnić, np. za pomocą geomembrany. Ww. miejsca zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych i zwierząt.
- 2.8. Zaplecza budowy nie należy lokalizować w otoczeniu rowów melioracyjnych, rzek, zbiorników wodnych czy terenów podmokłych.
- 2.9. Teren budowy wyposażać w środki zabezpieczające przedostanie się szkodliwych substancji do ziemi (sorbenty o odpowiedniej chłonności), które należy stosować natychmiastowo w przypadku ewentualnego rozlewu substancji ropopochodnych z maszyn i pojazdów.
- 2.10. Ewentualne tankowanie i drobne naprawy sprzętu wykonywać na terenie uniemożliwiającym infiltrację lub spływ powierzchniowy zanieczyszczeń do gruntu, nad metalową tacą lub matą sorpcyjną. Maty sorpcyjne, po użyciu, należy przekazywać uprawnionemu odbiorcy.
- 2.11. Prace w sąsiedztwie obszarów podmokłych stanowiących potencjalnie atrakcyjne miejsca bytowania przedstawicieli płazów i gadów – w szczególności w sąsiedztwie turbiny wiatrowej WTG05 oraz WTG02 – należy realizować pod nadzorem przyrodniczym ukierunkowanym w szczególności na ochronę herpetofauny, którego zadaniem będzie m.in. identyfikacja zagrożeń dla ww. grupy zwierząt oraz podejmowanie na bieżąco działań zapobiegających zagrożeniom.
- 2.12. Turbiny wiatrowe posadzić w następujących lokalizacjach i z uwzględnieniem następujących parametrów:

Nr elektrowni	Układ współrzędnych „2000” strefa 5		Max. wysokość wieży	Max. średnica rotora	Max. łączna wysokość	Max. moc akustyczna turbiny [dB(A)]
	X	Y				
WTG01	5864604.77	5485860.67	134	131	200	106,4
WTG02	5865276.51	5486105.61	134	131	200	106,4
WTG03	5865754.32	5486568.27	134	131	200	106,4
WTG04	5865504.25	5486744.64	134	131	200	106,4
WTG05	5863678.09	5484580.98	134	131	200	106,4
WTG06	5865590.50	5486223.14	134	131	200	106,4

W uzasadnionych technicznie sytuacjach dopuszcza się możliwość przesunięcia poszczególnych turbin wiatrowych w promieniu do 10 m od wskazanej lokalizacji w obrębie działek przeznaczonych pod te turbiny pod warunkiem, że ww. przesunięcie nie wykroczy poza granice terenów możliwego posadowienia elektrowni wiatrowych, ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a także pod warunkiem zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.) na granicy obszarów zabudowy mieszkaniowej lub innej przeznaczonej na stały pobyt ludzi oraz na granicy takich obszarów wyznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ewentualne przesunięcia muszą uwzględniać wymogi odległościowe wynikające z obowiązujących przepisów prawa oraz ustaleń MPZP.

- 2.13. Na projektowanych elektrowniach wiatrowych nie dopuszcza się umieszczania reklam, za wyjątkiem oznaczenia nazwy i symbolu producenta i/lub właściciela na gondolach wiatrowych.
- 2.14. Na wszystkich turbinach wchodzących w skład projektowanej elektrowni wiatrowej należy zamontować całoroczny automatyczny detekcyjno-reakcyjny system wykrywania oraz płoszenia ptaków z jednoczesnym interwencyjnym zatrzymywaniem turbin. Parametry systemu należy skalibrować w uzgodnieniu ze specjalistą ornitologiem, przy czym musi on rozpoznawać na ptaki o rozpiętości skrzydeł co najmniej 1,1 m, z kolei wyłączenie turbiny musi nastąpić bezwzględnie przy odległości detekcji wynoszącej 300 m.
- 2.15. W celu ochrony lokalnej chiropterofauny zastosować wyłączenia wszystkich turbin wiatrowych w okresie 01 sierpnia – 15 września danego roku uwzględniając następujące warunki:
 - a) wyłączenie turbin powinno być wprowadzane przez co najmniej 6 godzin od zachodu słońca,
 - b) z wyłączenia turbin można zrezygnować, gdy w czasie danego dnia/nocy prędkość wiatru (mierzona na wysokości gondoli) jest większa niż 6 m/s,
 - c) z wyłączenia turbin można zrezygnować, gdy w czasie danego dnia/nocy temperatura powietrza (mierzona na wysokości gondoli) jest mniejsza niż 10⁰ C.
- 2.16. Podczas eksploatacji przedsięwzięcia nie magazynować wytworzonych odpadów na terenie inwestycyjnym. Dopuszcza się magazynowanie ww. odpadów jedynie w obrębie wygradzonego terenu stacji GPO, w odpowiednich pojemnikach umiejscowionych na utwardzonym podłożu.
- 2.17. W przypadku likwidacji inwestycji przywrócić pierwotne (w tym rolnicze) użytkowanie terenu.

3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, w szczególności w projekcie budowlanym.

- 3.1. Zaprojektować i zamontować do 6 turbin wiatrowych o mocy do 3,5 MW każda. Wszystkie projektowane turbiny należy zrealizować uwzględniając ich jednolitą specyfikację w zakresie wysokości wieży, średnicy rotora oraz maksymalnej wysokości całej konstrukcji – zgodnie ze specyfikacją wskazaną w pkt 2. ppkt. 2.12 niniejszej decyzji.
- 3.2. Teren stacji elektroenergetycznej GPO wyposażać w separator, którego zadaniem będzie oddzielenie wody opadowej i oleju transformatorowego, pochodzącego ze stanowiska transformatora WN/SN (misy transformatora) w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej. Pracą separatora należy objąć także olejowe transformatory zespołów uziemiających, w przypadku zastosowania takiego rozwiązania.
- 3.3. Drogi i place manewrowe wykonać jako nawierzchnie częściowo przepuszczalne, np. utwardzone kruszywem.

II. Stwierdzam konieczność zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w następującym zakresie:

- 2.1 Prace w sąsiedztwie obszarów podmokłych stanowiących potencjalnie atrakcyjne miejsca bytowania przedstawicieli płazów i gadów – w szczególności w sąsiedztwie turbin wiatrowych WTG05 oraz WTG02 – należy realizować pod nadzorem przyrodniczym, o którym mowa w pkt II ppkt 2.11 niniejszej decyzji.
- 2.2 Po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji zobowiązuje się inwestora do bezzwłocznego rozpoczęcia monitoringu porealizacyjnego aktywności ornito- oraz chiropterofauny, który następnie należy kontynuować podczas eksploatacji inwestycji według poniższych zaleceń:

- a) raport z monitoringu porealizacyjnego powinien zostać zrealizowany w sposób analogiczny do monitoringu przedinwestycyjnego, w szczególności obejmując wskazanie celu monitoringu, informacji o przedmiocie monitoringu (gatunek, grupa ekologiczna lub systematyczna organizmów, siedliska gatunków), terminu wykonania monitoringu, zakresu monitoringu (obszar monitoringu), metodyki badań (lokalizacja stanowisk, terminy dokumentacji stanu, przyjęte wskaźniki dokumentujące zasoby i stan procesów ekologicznych dla przedmiotu monitoringu), rozwiązań w zakresie sprawozdawczości monitoringu (termin przedkładania organowi ochrony środowiska wyników monitoringu po inwestycyjnego, formę przekazywania ww. wyników), wyników badań, oceny stanu zachowania i perspektyw przedmiotu monitoringu (opis zasobów populacji/siedliska przyrodniczego, opis warunków ekologicznych, obserwowane zmiany, opis perspektyw zachowania, celowość i propozycja działań ochronnych).
- b) pierwszą część monitoringu porealizacyjnego należy rozpocząć po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji i prowadzić do momentu oddania zespołu elektrowni wiatrowych do eksploatacji.
- c) na etapie eksploatacji monitoring porealizacyjny powinien być wykonywany trzykrotnie w ciągu 5 lat po oddaniu zespołu elektrowni wiatrowych do eksploatacji, w latach wybranych przez ekspertów – ornitologa i chiropterologa (np. w latach 1, 2, 3 lub 1, 3, 5) z zastosowaniem obowiązującej metodyki.
- d) należy przekazywać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie wyniki monitoringu wraz z propozycją działań zapobiegawczych i/lub minimalizujących, w razie zaistnienia takiej konieczności, w postaci:
 - raportów okresowych, w terminie 3 miesięcy od zakończenia danego roku badań;
 - raportów końcowych (podsumowujących cały cykl badawczy) – w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu badań dla danego zasobu środowiska.
- e) raporty okresowe i końcowe z monitoringu danego zasobu środowiska należy redagować w układzie dwóch części: pierwsza część – wyniki badań z danego okresu; druga – porównanie wyników z ustaleniami zawartymi w raporcie stanowiącym podstawę wydania niniejszej decyzji oraz wynikami badań prowadzonych w poprzednich latach, celem przeprowadzenia prawidłowej oceny wpływu przedsięwzięcia na określony zasób środowiska.
- f) program monitoringu wraz ze wskazaniem metodyki jego przeprowadzenia oraz terminów przedkładania jego wyników tut. organowi, powinien być opracowany przez ekspertów ornitologa i chiropterologa z udokumentowanym doświadczeniem i następnie przedstawiony do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie przed rozpoczęciem jego prowadzenia i uruchomieniem elektrowni. Przy ustalaniu zakresu monitoringu należy uwzględnić założenia zawarte w treści uzasadniania niniejszej decyzji, informacje zebrane podczas prac nad raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz inne dane dotyczących środowiska przyrodniczego analizowanego terenu.

2.3 Po oddaniu inwestycji do użytkowania niniejszą decyzją zobowiązuje się inwestora do przeprowadzenia monitoringu śmiertelności ornito- oraz chiropterofauny według poniższych zaleceń:

- a) raport z monitoringu śmiertelności powinien obejmować w szczególności:
 - określenie metodyki prowadzonych poszukiwań, tj. wskazanie liczebności i częstotliwości kontroli terenowych, wskazanie wyznaczonego obszaru poszukiwań wraz z uzasadnieniem oraz liczby skontrolowanych turbin, wskazanie przebiegu transektów wykorzystywanych w czasie kontroli, wskazanie ewentualnych trudności w prowadzeniu poszukiwań (np. występowanie w granicach wyznaczonego buforu badań terenów trudno dostępnych),

- określenie zakresu zebranych informacji, tj. oznaczeń skontrolowanych turbin, procentowego udziału skontrolowanej powierzchni pod każdą z turbin,
- przedstawienie zebranych informacji dot. potencjalnych ofiar, tj. gatunek (z możliwie dużą dokładnością), wiek i płeć (jeśli to możliwe uwzględniając stan rozkładu ciała), współrzędne geograficzne, oznaczenie turbiny, odległość od turbiny, dokumentacja fotograficzna, ewentualne dodatkowe informacje i uwagi,
- przedstawienie oceny skali zmian, jakie wystąpiły w środowisku (w szczególności w kontekście lokalnych populacji poszczególnych gatunków) oraz dokonanie obliczeń rzeczywistej śmiertelności ptaków. W analizie możliwe jest wykorzystanie również testów pomocniczych, np. skuteczności wyszukiwania ofiar czy tempa znikania ofiar.

- b) program monitoringu śmiertelności wraz ze wskazaniem metodyki jego przeprowadzenia oraz terminów przedkładania jego wyników tut. organowi, powinien być opracowany przez eksperta ornitologa oraz eksperta chiropterologa z udokumentowanym doświadczeniem i następnie przedstawiony do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie przed rozpoczęciem jego prowadzenia i uruchomieniem elektrowni. Przy ustalaniu zakresu monitoringu należy uwzględnić założenia zawarte w treści uzasadniania niniejszej decyzji, informacje zebrane podczas prac nad raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz inne dane dotyczących środowiska przyrodniczego analizowanego terenu.

2.4 Wyniki monitoringów porealizacyjnych oraz monitoringów śmiertelności ornitofauny oraz chiropterofauny posłużą do analizy faktycznego oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej na chronione gatunki ptaków oraz oceny czy jej funkcjonowanie nie powoduje znacząco negatywnego oddziaływania na poszczególne grupy zwierząt. W przypadku ptaków za wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania w zostanie uznana sytuacja, gdy wynikająca z monitoringów skala śmiertelności gatunków wyszczególnionych w tzw. Dyrektywie ptasiej przekroczy 1 os./turbinę/rok. Z kolei w przypadku nietoperzy dane dotyczące śmiertelności zostaną poddane indywidualnej analizie w kontekście oddziaływania na lokalne populacje, która uwzględni wyniki monitoringów przed- oraz porealizacyjnych oraz monitoringów śmiertelności. W przypadku uznania znacząco negatywnego wpływu na poszczególne gatunki zwierząt Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie może nakazać zastosowanie przez inwestora dodatkowych, innych niż dotychczas realizowane, działań minimalizujących ograniczających dalszy wpływ farmy na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. W takim przypadku inwestor jest zobowiązany bez zbędnej zwłoki oraz na własny koszt podjąć i zrealizować ww. działania, których ostateczny zakres zostanie określony w porozumieniu i przy akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ewentualne dodatkowe działania minimalizujące mogą objąć w szczególności: przedłużenie terminu prowadzenia monitoringu, zmianę jego zakresu oraz nakaz natychmiastowego (całkowitego bądź okresowego) wstrzymania pracy poszczególnych turbin. W przypadku wystąpienia opisywanej sytuacji możliwe jest również wszczęcie postępowania, o którym mowa w art. 82 ust. 1c ustawy ooś w związku z art. 362 Ustawy z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.).

III. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

IV. Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej.

Nakłada się obowiązek przeprowadzenia analizy akustycznej po uruchomieniu projektowanej farmy wiatrowej. Pomiary w zakresie emisji hałasu powinny być przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Pomiary kontrolne należy przeprowadzić w ciągu pierwszego roku po uruchomieniu wszystkich turbin wiatrowych. Pomiary należy prowadzić nie mniej niż jeden raz na kwartał (łącznie minimum 4 pomiary w ciągu roku), przy warunkach wiatrowych, przy których występuje najbardziej niekorzystne oddziaływanie przedsięwzięcia na akustyczną jakość środowiska, podczas pracy wszystkich turbin wiatrowych, zgodnie z przepisami szczegółowymi obowiązującymi w czasie przeprowadzania pomiarów. Jeden z pomiarów winien być przeprowadzony w okresie od początku grudnia do końca lutego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji, w której grunt będzie zamrożony. Punkty pomiarowe należy zlokalizować przy granicy najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej. Uzyskane wyniki należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie. W przypadku stwierdzenia przekroczeń dopuszczalnych poziomów emisji hałasu na terenach chronionych, należy podjąć działania ograniczające emisję np. poprzez dokonanie korekty nastaw każdej z turbin lub inne zapewniające dotrzymanie standardów, o których należy poinformować tutaj. Organ, a następnie powtórzyć pomiary i przedłożyć ich wyniki Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.

V. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o oś.

Integralną częścią niniejszej decyzji jest załącznik stanowiący charakterystykę planowanego przedsięwzięcia, w myśl art. 82 ust. 3 ustawy o oś.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 08 maja 2023 r. pełnomocnik inwestora, którym jest Myślibórz Wind Farm sp. z o.o. zwrócił się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. *Budowa i eksploatacja zespołu elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą, towarzyszącą, budowa stacji elektroenergetycznej 110/SN GPO, budowa magistrali kablowej SN i światłowodowej łączącej zespół elektrowni wiatrowych ze stacją elektroenergetyczną 110/SN GPO zlokalizowanych w gminie Myślibórz, w obrębach Czerników, Pniów, Nawrocko, Wierzbica, w powiecie myśliborskim, w województwie zachodniopomorskim.*

Do przedmiotowego wniosku dołączono m.in.: kartę informacyjną przedsięwzięcia (3 egz. wraz z ich zapisem na elektronicznych nośnikach danych), poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej i mapę z zaznaczonym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem uiszczenia opłaty skarbowej oraz potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przedmiotowe przedsięwzięcie, w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.), wpisuje się w katalog przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 6 lit. b, tj. instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5: b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m. Według ww. rozporządzenia przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagany. Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy o oś, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowana inwestycja realizowana będzie na terenie gminy Myślibórz. Wobec powyższego, stosownie do zapisów art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r *ustawy o oś* organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Będąc zatem w posiadaniu wniosku kompletnego pod względem formalnym, tutejszy organ na podstawie przedłożonej dokumentacji określił krąg postępowania i obwieszczeniem z dnia 12 maja 2023 r., znak: WONS.420.11.2023.MF, zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie oraz o przysługujących im uprawnieniach wskazując, że osoby, którym przysługuje status strony mają możliwość zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzania się w przedmiotowej sprawie osobiście lub na piśmie. Tym samym zapewniono stronom możliwość udziału w postępowaniu. Obwieszczenie zostało umieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na tablicy ogłoszeń tutejszego urzędu, jak również tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Myślibórz. Ponadto poinformowano, iż o kolejnych etapach postępowania strony zawiadamiane będą poprzez obwieszczenia publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej.

W związku z tym, że przedłożona dokumentacja umożliwiała rozstrzygnięcie, czy dla planowanej inwestycji wymagane jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt. 2 oraz 4, pismami z dnia 12 maja 2023 r., wystąpił do Dyrektora Zarządu Zlewni w Szczecinie PGW Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Myśliborzu o wyrażenie opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz ewentualnego określenia zakresu raportu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Myśliborzu, pismem z dnia 17 maja 2023 r., znak PS.NZNS.9020.3.4.3.2023, przekazał przedmiotową dokumentację do Zachodniopomorskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Szczecinie – wskazując jednocześnie na właściwość ww. organu w sprawie. Niemniej jednak pismem z dnia 25 maja 2023 r., znak NZNS.7040.4.3.2023, wojewódzki inspektor sanitarny zwrócił przedmiotową dokumentację do powiatowego inspektora sanitarnego. W ostateczności jako organ właściwy do wydania opinii w przedmiotowej sprawie wskazano – Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Myśliborzu. Organ inspekcji sanitarnej pismem z dnia 29 maja 2023 r., znak PS.NZNS.9000.4.3.22.2023, odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto, przedmiotowa opinia organu współdziałającego nie nałożyła żadnych warunków realizacji inwestycji. W uzasadnieniu wskazano jednak na konieczność utrzymania oddziaływań i uciążliwości w granicach terenu inwestycyjnego (wraz z ustawowo określonym obszarem oddziaływania), jak również na ograniczenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na wytwarzanie hałasu oraz zapylenia w trakcie jego realizacji i eksploatacji. W konkluzji organ inspekcji sanitarnej uznaje, że realizacja przedsięwzięcia nie powinna pogorszyć warunków sanitarno-higienicznych, pracy, środowiska oraz użytkowania przyległych terenów.

Pismem z dnia 22 maja 2023 r., znak SZ.ZZŚ.4.4901.93.2023JP, Dyrektor Zarządu Zlewni w Szczecinie PGW Wody Polskie wezwał inwestora do złożenia uzupełnień i wyjaśnień przedłożonej karty informacyjnej przedsięwzięcia (KIP) poprzez:

- odniesienie się do zapisów obowiązującego Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335),
- określenie statusu, stanu lub potencjału ekologicznego, stanu chemicznego oraz stan ogólnego, wskazania wyznaczonych celów środowiskowych oraz oceny ryzyka nieosiągnięcia tych celów dla każdej jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP), w obrębie której zlokalizowane będzie przedsięwzięcie,

- ocenę wpływu realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia na osiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla poszczególnych JCWP, w obrębie których położony jest teren planowanego przedsięwzięcia,
- określenie stanu chemicznego, stanu ilościowego oraz stan ogólnego, wskazania wyznaczonych celów środowiskowych oraz oceny ryzyka nieosiągnięcia tych celów każdej jednolitej części wód podziemnych (JCWPd), w obrębie której zlokalizowane będzie przedsięwzięcie,
- ocenę wpływu realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia na osiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla poszczególnych JCWPd, w obrębie których położony jest teren planowanego przedsięwzięcia.

Tutejszy organ pismem z dnia 29 maja 2023 r., znak WONS.420.11.2023.MF.5, wezwał inwestora do uzupełnienia i wyjaśnienia przedłożonej KIP zgodnie z zakresem wskazanym przez organ współdziałający. Pismem z dnia 12 czerwca 2023 r. inwestor w odpowiedzi na wystosowane wezwanie przedłożył stosowne uzupełnienie.

W związku z powyższymi pismami z dnia 14 czerwca 2023 r. tutejszy organ przedłożył uzupełnienie Dyrektorowi Zarządu Zlewni w Szczecinie PGW Wody Polskie z prośbą o wyrażanie opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia, jak również ze względu na uzupełnienie materiału dowodowego zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Myśliborzu o ponowne zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Organ inspekcji sanitarnej pismem z dnia 19 czerwca 2023 r. wskazał na brak podstaw faktycznych do zmiany zajętego wcześniej stanowiska. Zgodnie ze uzasadnieniem organu współdziałającego wniesione zmiany do wniosku (uzupełnienie KIP) nie pogorszą warunków sanitarno-higienicznych planowanego przedsięwzięcia – tym samym podtrzymano wcześniejszą opinię odstępującą od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Z kolei Dyrektor Zarządu Zlewni w Szczecinie PGW Wody Polskie pismem z dnia 19 czerwca 2023 r., znak SZ.ZZŚ.4.4901.93.2023.JP, wyraził opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia. W stanowisku organu współdziałającego nie nałożono na inwestora warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia – wskazując wyłącznie na konieczność jego realizacji zgodnie z treścią zawartą w przedłożonej karcie informacyjnej przedsięwzięcia wraz z uzupełnieniem. W opinii organu współdziałającego planowane przedsięwzięcie na etapie eksploatacji i realizacji nie wpłynie na stan ekologiczny JCWP w rozbiciu na poszczególne jego elementy oraz na jej stan chemiczny, jak również nie wpłynie na stan chemiczny i ilościowy JCWPd. Przedmiotowa inwestycja zarówno w fazie budowy, jak i eksploatacji nie będzie kolidować z ustaleniami i celami środowiskowymi, zawartymi w aktualnym Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) lub stwarzać ryzyka ich niedotrzymania. Ponadto, nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko wodne i gruntowe, a tym samym nie nastąpi degradacja wód podziemnych i powierzchniowych spowodowana jakimikolwiek zanieczyszczeniami.

Z uwagi na zakres inwestycji oraz jej potencjalny wpływ na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, biorąc pod uwagę opinie ww. organów, postanowieniem z dnia 30 czerwca 2023 r., znak WONS.420.11.2023.MF, stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia i jednocześnie określił zakres raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko. Wśród rozpatrywanych kryteriów związanych z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia o konieczności przeprowadzenia oceny przesądziły w szczególności potencjalne oddziaływanie na chronione gatunki ptaków, potencjalne oddziaływanie w zakresie emisji hałasu i tzw. migotania cienia oraz wpływ na walory krajobrazowe. O przebiegu prowadzonego postępowania, w tym wydaniu ww. postanowienia strony zostały powiadomione obwieszczeniem z dnia 30 czerwca 2023 r. – znak WONS.420.11.2023.MF.9. Żadna ze stron nie złożyła zażalenia na ww. postanowienie.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 03 sierpnia 2023 r., znak WONS.420.11.2023.MF.10, zgodnie z art. 63 ust. 5 ustawy ooś zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu niniejszego przedsięwzięcia na środowisko, o czym strony postępowania zostały poinformowane obwieszczeniem z dnia 03 sierpnia 2023 r. – znak: WONS.420.11.2023.MF.11.

Pismem z dnia 24 lipca 2024 r. inwestor przedłożył do tutejszego urzędu raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko wraz załącznikami, jak również zapis ww. dokumentów w formie elektronicznej na informatycznym nośniku danych.

W związku z powyższym, na skutek ustąpienia przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie, przed podjęciem dalszych czynności administracyjnych zmierzających do jego zakończenia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, działając z urzędu, postanowieniem z dnia 01 sierpnia 2024 r., znak WONS.420.11.2023.MF.12., podjął postępowanie administracyjne. Strony postępowania zostały zawiadomione o powyższym poprzez obwieszczenie z dnia 01 sierpnia 2024 r. – znak WONS.420.11.2023.MF.14. Przedmiotowe obwieszczenie zostało umieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na tablicy ogłoszeń tutejszego urzędu, jak również tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Myślibórz.

Analiza przedłożonej dokumentacji wskazała na błędy formalne uniemożliwiające dalsze prowadzenia postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z powyższym pismem z dnia 01 sierpnia 2024 r., znak WONS.420.11.2023.MF.13, wezwano inwestora do uzupełnienia przedmiotowej dokumentacji poprzez:

- przedłożenie oryginału bądź potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii pełnomocnictwa upoważniającego do reprezentowania inwestora, którym jest Myślibórz Wind Farm Sp. z o.o. – wynikało to ze zmiany pełnomocnika w trakcie prowadzonego postępowania,
- przedłożenie wyników inwentaryzacji przyrodniczej zapisanych w formatach wektorowych SHP lub GPKG wykorzystywanych w systemach informacji przestrzennej – zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 17 marca 2022 r. w sprawie formatu dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz formatu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 652) – stwierdzono niekompletność przedłożonej bazy danych wektorowych,
- przedłożenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawierającego prawidłowo sporządzoną analizę wariantową – zgodnie z dyspozycją art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy ooś – przedstawiony wariant alternatywny był niezgodny z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (pod względem odległości pomiędzy poszczególnymi turbinami) co skutkowało wadliwością przedstawionej analizy.

W związku z wystosowanym wezwaniem, pismem z dnia 02 września 2024 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 04 września 2024 r.) inwestor zwrócił się z wnioskiem o wydłużenie terminu na złożenie wymaganych uzupełnień i wyjaśnień – do dnia 04 października 2024 r. Pismem z dnia 06 września 2024 r., znak WONS.420.11.2023.MF.16, tutejszy organ przychylił się do niniejszego wniosku. Pismem z dnia 20 września 2024 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 27 września 2024 r.) inwestor przedłożył uzupełnienia formalne – w tym pełnomocnictwo oraz nowy (zaktualizowany) raport ooś. Niemniej jednak analiza przedłożonej dokumentacji ponownie wskazała na braki formalne uniemożliwiające prowadzenie postępowania. W związku z powyższym pismem z dnia 14 października 2024 r., znak WONS.420.11.2023.MF.17, wezwano inwestora do uzupełnienia przedmiotowej dokumentacji poprzez:

- przedłożenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych opatrzonego podpisem elektronicznym – zgodnie z dyspozycją art. 74 ust 2 ustawy ooś – wersja elektroniczna zaktualizowanego raportu ooś nie została opatrzona podpisem elektronicznym,

- przedłożenie podpisanego oświadczenia autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 – zgodnie z dyspozycją art. 66 ust. 1 pkt. 19a ustawy ooś. Zaktualizowany raport ooś nie zawierał przedmiotowego oświadczenia,
 - przedłożenie podpisanych dokumentacji, analiz i monitoringów stanowiących załączniki do zaktualizowanego raportu ooś,
 - przedłożenie opracowania pn. *Analiza akustyczna i ocena zagrożenia środowiska dla przedsięwzięcia* (Wibrotest Ryszard Ingielewicz, Koszalin 2023 r.) – przedmiotowe opracowanie stanowiło załącznik do pierwotnego raportu ooś, nie zostało z kolei dołączone do zaktualizowanej wersji raportu.
- Pismem z dnia 24 października 2024 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 28 października 2024 r.) inwestor przedłożył wymagane uzupełnienia.

W związku z powyższym tutejszy organ przystąpił do przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, które zgodnie z przepisami ustawy ooś obejmuje w szczególności weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii/uzgodnień oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

W toku prowadzonego postępowania, pismem z dnia 05 listopada 2024 r. (znak WONS.420.11.2023.MF.18) wezwano inwestora do merytorycznego uzupełnienia informacji przedstawionych w raporcie ooś poprzez:

- uzupełnienie danych i materiałów stanowiących odzwierciedlenie przeprowadzonego monitoringu ornitologicznego w zakresie bazy danych wektorowych, informacji nt. zinwentaryzowanych ptaków zawartych w zestawieniach tabelarycznych czy precyzyjnego określenia składu gatunkowego ptaków obserwowanych na tzw. „pułapie kolizyjnym” z turbinami,
- rozważenie realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wykluczającym budowę turbiny wiatrowej oznaczonej jako WTG05 – co wynika w szczególności ze stosunkowo bliskiej lokalizacji ww. turbiny względem granicy jednego z obszarów Natura 2000,
- ponowne przeanalizowanie przyjętych do analizy akustycznej najbliższych terenów chronionych akustycznie oraz ponowną analizę w zakresie przeprowadzonej analizy akustycznej,
- przedstawienie propozycji działań monitoringowych oraz minimalizujących w zakresie występowania zjawiska migotania cienia związanego z eksploatacją projektowanych turbin wiatrowych,
- ponowną ocenę oddziaływania eksploatacji przedsięwzięcia na kluczowe gatunki ptaków – w szczególności w kontekście stworzenia przez projektowane turbiny wiatrowe bariery ekologicznej dla ptaków w okresie migracji jesiennej,
- wskazanie działań minimalizujących potencjalne oddziaływanie eksploatacji farmy wiatrowej na przedstawicieli ornitofauny.

Pismem z dnia 29 listopada 2024 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 03 grudnia 2024 r.) inwestor przedłożył stosowne uzupełnienia i wyjaśnienia do raportu ooś.

Po przeanalizowaniu przedłożonych uzupełnień uznano, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy umożliwia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Strony postępowania, obwieszczeniem z dnia 16 grudnia 2024 r. (znak WONS.420.11.2023.MF.20), zostały poinformowane o dotychczasowym przebiegu postępowania.

W związku z powyższym tutejszy organ, na podstawie art. 33 ust. 1 w związku z art. 79 ustawy ooś, obwieszczeniem z dnia 16 grudnia 2024 r., znak WONS.420.11.2023.MF.19, zawiadomił społeczeństwo o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, a także możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków w terminie 30 dni, tj. od dnia 18 grudnia 2024 r. do dnia 18 stycznia 2025 r. (włącznie). Wskazane obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej

Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ponadto, pismem z dnia 16 grudnia 2024 r. (znak WONS.420.11.2023.MF.21), przedmiotowe obwieszczenie zostało przesłane do Urzędu Miasta i Gminy Myślibórz – w celu zamieszczenia na tablicy ogłoszeń tych urzędów i/lub powiadomienia społeczeństwa w inny zwyczajowo przyjęty w organie sposób. Inwestor został poinformowany o powyższym zawiadomieniem z dnia 16 grudnia 2024 r. – znak WONS.420.11.2023.MF.22. W przedmiotowej sprawie, w określonym powyżej terminie, nie wpłynęły żadne uwagi oraz wnioski, jak również nie skorzystano z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Na podstawie art. 10 Kpa zawiadomieniem z dnia 29 stycznia 2025 r., znak: WONS.420.11.2023.MF.25 poinformowano wnioskodawcę, a obwieszczeniem z dnia 29 stycznia 2025 r., znak: WONS.420.11.2023.MF.23, zawiadomiono strony postępowania, o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia, co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. We wskazanym terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia żadna ze stron nie wypowiedziała się i nie skorzystała z prawa do zapoznania się z materiałami i dowodami zebranymi podczas prowadzonego postępowania.

Przedłożone w sprawie dokumenty dały podstawę do oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz do zdefiniowania warunków realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia zapewniających ochronę środowiska, z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących przepisów w tym zakresie. Niniejsza decyzja została wydana w oparciu o art. 104 Kpa stanowiący, iż załatwienie sprawy przez organ administracji publicznej odbywa się przez wydanie decyzji oraz na podstawie zebranego podczas postępowania materiału dowodowego, jak również w oparciu o art. 84 ustawy ooś, zgodnie z którym w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia tej oceny, a załącznikiem do decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia.

Planowana inwestycja będzie polegała na budowie farmy wiatrowej wytwarzającej energię elektryczną z energii wiatru - o łącznej mocy do 21 MW. Planowany zespół elektrowni wiatrowych będzie obejmować:

- maksymalnie 6 turbin wiatrowych wraz z fundamentami o całkowitej łącznej mocy do 21 MW, wysokości umieszczenia piasty wirnika – 134 m, maksymalnej wysokości turbiny wiatrowej ze śmigłem w pozycji pionowej – do 200 m,
- podziemnej sieci kabli elektroenergetycznych średniego napięcia, sieci teletechnicznych, przyłączy kablowych pomiędzy poszczególnymi turbinami oraz stacji transformatorowych,
- stacji elektroenergetycznej SN/WN (GPO),
- infrastruktury drogowej (drogi dojazdowe, place serwisowe, zaplecze budowy).

Szczegółowe parametry instalacji oraz zakres przedsięwzięcia został przedstawiony w charakterystyce przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

W myśl art. 80 ust. 2 ustawy ooś decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z przedłożonej dokumentacji wynika, że lokalizacja projektowanych turbin wiatrowych nastąpi w miejscu objętym zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) przyjętego na mocy *Uchwały Nr XXVII/195/2012 Rady Miejskiej w Myśliborzu z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Myślibórz obejmującego tereny w obrębach geodezyjnych: Golenice, Listomie, Zgoda, Czerników, Chłopowo, Pniów, Nawrocko, Rościn, Gryżyno, Wierzbnica, Myśliborzyce, z przeznaczeniem części terenów pod lokalizację farmy elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną i strefami oddziaływania* (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2012 r. poz. 1566) zmienionej *Uchwałą Nr XLIII/376/2022 Rady Miejskiej w Myśliborzu z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Myślibórz*

obejmującego tereny w obrębach geodezyjnych: Golenice, Listomie, Zgoda, Czerników, Chłopowo, Pniów, Nawrocko, Rościn, Gryżyno, Wierzbnica, Myśliborzyce (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2022 r. poz. 1796). W związku z powyższym należy wskazać, że całość przedsięwzięcia zostanie zrealizowana zgodnie z założeniami MPZP, w szczególności:

a) elektrownie wiatrowe oraz place montażowe zlokalizowano w granicach terenów elementarnych Ew/Rz – tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych z niezbędną infrastrukturą, drogami, placami serwisowymi i tereny rolnicze z zakazem lokalizacji zabudowy na stały pobyt ludzi:

- na terenach elementarnych 1 Ew/Rz i 2 Ew/Rz zlokalizowano łącznie 5 elektrowni wiatrowych w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę i 6 elektrowni wiatrowych w wariantcie alternatywnym, przy dopuszczalnych 9,

- na terenie elementarnym 4 Ew/Rz zlokalizowano 1 elektrownię wiatrową (niezależnie od wariantu), przy dopuszczalnych 2.

b) elektrownie wiatrowe (wieża i fundament) zostały zlokalizowane z uwzględnieniem nieprzekraczalnych linii zabudowy,

c) odległość pomiędzy wieżami projektowanych elektrowni wiatrowych wynosi ponad 300 m,

d) projektowana wysokość wieży elektrowni wiatrowych wynosi 132,9 m przy dopuszczalnej 140,0 m,

e) projektowana wysokość skrajnego punktu wirnika w pozycji pionowej wynosi 198,4 m przy dopuszczalnej 200,0 m,

f) wszystkie elementy konstrukcji wieży i turbiny zostaną pomalowane w kolorze białym, nie kontrastującym z otoczeniem, powierzchnia obiektu matowa – bez refleksów świetlnych, przy uwzględnieniu wymaganego przepisami odrębnymi sposobu oznakowania przeszkód lotniczych,

g) zastosowane zostanie oznakowanie przeszkodowe dzienne i nocne zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,

h) na gondoli zostanie umieszczone jedynie logo producenta lub właściciela,

i) przed opracowaniem projektu budowlanego zostanie wykonane rozpoznanie geotechniczne umożliwiające szczegółowe posadowienie fundamentów,

j) projektuje się stałe place montażowe o powierzchni 1 575 m² każdy, przy dopuszczalnej powierzchni 2 500 m²,

k) projektuje się stałe drogi serwisowe o szerokości jezdni 4,5 m przy dopuszczalnej szerokości 6,0 m z możliwymi poszerzeniami na łukach i wlotach do istniejących dróg,

Również pozostałe elementy infrastruktury (stałe drogi serwisowe, linie elektroenergetyczne, stacja elektroenergetyczna) zostaną zlokalizowane w granicach terenów elementarnych dopuszczających tego typu zagospodarowanie terenu.

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 317 – dalej jako ustawa wiatrakowa) *w przypadku lokalizowania, budowy lub przebudowy elektrowni wiatrowej odległość tej elektrowni od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej jest równa lub większa od dziesięciokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, chyba że plan miejscowy określa inną odległość, wyrażoną w metrach, jednak nie mniejszą niż 700 metrów*. Ustanowiony dla terenu inwestycyjnego MPZP nie określa w sposób literalny ww. odległości. Niemniej jednak należy wskazać, że zgodnie z art. 9 ust 2 pkt. 1-2 Ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 553 z późn. zm. – dalej jako ustawa zmieniająca) *Jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w art. 15 ust. 2 lub ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, przewiduje się lokalizację elektrowni wiatrowej: 1) nie stosuje się wymogów określania odległości elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz wymogów, o których mowa w art. 4a ust. 1 i 2 oraz art. 4c ustawy zmienianej w art. 1, oraz wymogów, o których mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; 2) organ*

administracji architektoniczno-budowlanej odmawia wydania pozwolenia na budowę, a organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli inwestycja w zakresie elektrowni wiatrowej nie spełnia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 700 metrów od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej. W dalszej kolejności należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 7. ust. 2 ustawy zmieniającej miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, zwane dalej "planami miejscowymi", obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc. Ponadto, jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ww. ustawy zmieniającej: *Ponadto celem tego przepisu jest zapewnienie, że obszary przeznaczone na inwestycje wiatrowe w planach będących w mocy w dniu wejścia w życie ustawy odległościowej (...) nie zostaną wykluczone z możliwości wydania dla nich decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub pozwolenia na budowę tylko z tego względu, że jedynie część tego obszaru nie spełnia wymagań odległościowych. Po wprowadzonej zmianie odległość dla decyzji i pozwoleń nie jest liczona od granicy obszaru w planie, a od odpowiednio granicy obszaru przeznaczonego pod lokalizację elektrowni wiatrowej lub okręgu opisanego na wieży elektrowni wiatrowych, którego średnicą jest średnica wirnika wraz z łopatami. Tym samym, jeżeli obszar lub sama elektrownia będzie spełniać wymagania odległościowe, może ona powstać w granicach większego obszaru określonego w planie, który w całości ich nie spełnia* (Druk sejmowy nr 2938 z 14 lipca 2022 r., <https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2938>). Tym samym odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia na etapie postępowania zmierzającego do wydania decyzji oś może nastąpić wyłącznie w przypadku faktycznego niezachowania wymaganej odległości 700 m od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej, przy czym bez znaczenia pozostaje czy MPZP obowiązujący przed wejściem w życie ww. ustawy literalnie wskazuje tę wartość. Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy wskazać, że przedłożony wyrys z MPZP zawiera precyzyjny przebieg granic poszczególnych terenów elementarnych (w tym terenów elementarnych przeznaczonych pod lokalizację turbin wiatrowych). Zastosowanie przepisów dotyczących sposobu określania odległości farmy wiatrowej od zabudowań – które wynikają z art. 5 ustawy wiatrakowej – umożliwia zatem wyznaczenie lokalizacji dla poszczególnych turbin w granicach właściwych terenów elementarnych, przy jednoczesnym zachowaniu odległości 700 m od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej – tym samym w stanie faktycznym lokalizacja przedsięwzięcia wypełnia obowiązujące obostrzenia w tym zakresie. Zgodnie z przedstawionymi informacjami (raport oś z 11 września 2024 r., tab. 10 na stronie 36) odległości poszczególnych turbin wiatrowych od najbliższych budynków mieszkalnych albo budynków o funkcji mieszanej będą wynosić od 772 m do 1024 m. Tym samym należy uznać, że analizowane przedsięwzięcie będzie zgodne z zapisami obowiązującego na analizowanym terenie MPZP, jak również będzie spełniać obowiązujące na dzień wydania niniejszej decyzji wymogi odległościowe.

Planowane przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na terenie gminy miejsko-wiejskiej Myślibórz, w powiecie myśliborskim, w woj. zachodniopomorskim. Poszczególne turbiny wiatrowe zostaną posadowione w granicach działek ewidencyjnych o nr 264, 273 276/1, 276/2, 280 obr. Nawrocko oraz 73 obr. Pniów. Szczegółowa lokalizacja (uwzględniająca współrzędne geograficzne) została wskazana również w poniższej tabeli:

Oznaczenie elektrowni	Układ współrzędnych „2000” strefa 5		Układ współrzędnych „WGS-84”	
	X	Y	N	E
WTG01	5864604.77	5485860.67	52°54'49.9428"	14°47'23.2738"
WTG02	5865276.51	5486105.61	52°55'11.6977"	14°47'36.2793"
WTG03	5865754.32	5486568.27	52°55'27.1980"	14°48'0.9727"

WTG04	5865504.25	5486744.64	52°55'19.1236"	14°48'10.4508"
WTG05	5863678.09	5484580.98	52°54'19.8364"	14°46'14.9446"
WTG06	5865590.50	5486223.14	52°55'21.8667"	14°47'42.5223"

Wszystkie projektowane elektrownie wiatrowe będą zlokalizowane na polach uprawnych. Pola uprawne, na których planowane są elektrownie wiatrowe stanowią w większości kompleksy upraw wielkopowierzchniowych. Tworzą rozległe otwarte krajobrazy ze stosunkowo małym udziałem drzew i krzewów, które zlokalizowane są niemal wyłącznie na miedzach. Pola te zajęte są pod uprawy kukurydzy, rzepaku, żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa. W ramach raportu oos przeanalizowano również specyfikę oraz sposób zagospodarowania (w tym wskazanie oznaczeń oraz charakterystyki terenów elementarnych) nieruchomości zlokalizowanych w granicach obszaru oddziaływania projektowanych elektrowni wiatrowych. Analiza w tym zakresie wskazuje na dominację terenów rolniczych (w tym w znaczącej części z wynikającym z MPZP zakazem zabudowy) oraz niewielki udział terenów przeznaczonych pod lokalizację dróg powiatowych oraz terenów leśnych.

W toku prowadzonego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia, wnioskodawca w przedłożonym raporcie oos szczegółowej analizie poddał dwa warianty realizacji przedmiotowej inwestycji, tj. wariant inwestorski oraz racjonalny wariant alternatywny. Jednocześnie przeprowadzona analiza doprowadziła do konkluzji, zgodnie z którą wariant inwestorski uznano za wariant najkorzystniejszy dla środowiska. Należy również wskazać, że realizacja elektrowni wiatrowych obarczona jest licznymi ograniczeniami pod względem lokalizacyjnym, w tym omówionymi powyżej ustaleniami MPZP czy wymogami odległościowymi. W związku z powyższym możliwość wariantowania pod względem lokalizacyjnym w praktyce ograniczona jest do minimum. Wariant inwestorski został przedstawiony pokrótce powyżej oraz szerzej w charakterystyce przedsięwzięcia – stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji. Z kolei racjonalny wariant alternatywny pierwotnie zakładał realizację jednej dodatkowej turbiny wiatrowej – wszystkie pozostałe parametry pozostawały bez zmian. W opinii tutejszego organu przedstawione warianty powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w związku z różnymi właściwościami (w tym technicznymi) jego poszczególnych elementów. Z kolei "alternatywność" oznacza, że przedstawiony wariant musi się różnić od wariantu inwestorskiego w zakresie oddziaływania na środowisko oraz może zostać wskazany przez organ właściwy do wydania decyzji jako wariant w oparciu o który należy zrealizować przedsięwzięcie. W pierwotnie przedstawionej w raporcie oos analizie różnice w oddziaływaniu na środowisko poszczególnych wariantów wynikają wyłącznie z ilości turbin – trudno było zatem uznać, że większy zakres przedsięwzięcia (tj. dodatkowa turbina), który bezpośrednio przekłada się na zwiększone oddziaływanie stanowił dla tutejszego organu „racjonalną alternatywę”. Ponadto, założenia pierwotnie przedstawionego wariantu alternatywnego były niezgodne z ustaleniami MPZP – ze względu na niezachowanie wymaganej odległości 300 m pomiędzy poszczególnymi turbinami. W związku z powyższym przedmiotowe kwestie stanowiły przedmiot wezwania do złożenia uzupełnień, które zostało wystosowane do inwestora w dniu 01 sierpnia 2024 r. (pismo znak WONS.420.11.2023.MF.13). W rezultacie założenia analizy wariantowej zostały skorygowane i przedstawiono wariant alternatywny polegający na realizacji 6 turbin wiatrowych (analogicznie jak w wariancie inwestorskim), przy czym zmianie podlega parametr wysokości umieszczenia piasty wirnika (129 m w wariancie alternatywnym przy 134 m w wariancie inwestorskim). Wariantowanie obejmuje również korektę lokalizacji dwóch turbin wiatrowych, tj.:

- turbina WTG01 przesunięta byłaby o ok. 225 m na północ – północny wschód;
- turbina WTG03 przesunięta byłaby o ok. 62 m na wschód – północny wschód.

Oba warianty są zgodne z ustaleniami MPZP oraz wymogami odległościowymi względem budynków mieszkalnych. Charakteryzują się również zbliżonym oddziaływaniem na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Niemniej jednak przeprowadzona analiza ornitologiczna (w szczególności w zakresie tzw. „pułapu kolizyjnego”) wskazuje, że umieszczenie piasty wirnika na wyższej wysokości może skutkować mniejszą kolizyjnością ptaków z turbinami (choć zmiana w tym zakresie nie będzie szczególnie istotna). Ponadto, przesunięcie turbiny WRG01 o 225 m w kierunku północnowschodnim skutkowałoby jej posadowieniem bliżej skupiska 4 turbin wchodzących w skład projektowanej farmy (WTG02, WTG03, WTG04 oraz WTG06) – tym samym przyczyniając się do większego zagęszczenia turbin, a tym samym potencjalnego spotęgowania efektu tzw. „bariery ekologicznej”. W rezultacie uznanie wariantu inwestorskiego za wariant najkorzystniejszy dla środowiska znajduje uzasadnienie merytoryczne. Tym samym należy również wskazać, że przeprowadzona analiza wariantowa spełnia wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy ooś.

Etap realizacji przedsięwzięcia będzie wiązał się z przeprowadzeniem prac przygotowawczych (wytyczenie przebiegu i lokalizacji poszczególnych elementów infrastruktury), realizacją prac ziemnych i budowlanych (posadowienie fundamentów, wykonanie dróg dojazdowych itp.), przywiezieniem transportem ponadgabarytowym elementów instalacji (podzespołów turbin wiatrowych, stacji elektroenergetycznych) oraz montaż turbin wiatrowych. W związku z powyższym etap ten będzie wiązał się z wystąpieniem emisji i oddziaływań charakterystycznych dla prac budowlanych oraz montażowych. Nastąpi zatem niezorganizowana emisja zanieczyszczeń do powietrza spowodowana pracą maszyn i urządzeń budowlanych oraz środków transportowych. Niemniej jednak wykorzystywane maszyny i urządzenia będą spełniać obowiązujące normy w zakresie emisji spalin, jak również będą to urządzenia sprawne technicznie. Ponadto, zostanie zagwarantowana właściwa organizacja prac, obejmująca m.in. ograniczenie czasu pracy maszyn, w szczególności na tzw. biegu jałowym. W celu ograniczenia emisji pyłów plac budowy i drogi dojazdowe utrzymywane będą w stanie ograniczającym pylenie. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie również związana z wystąpieniem ponadnormatywnych oddziaływań na klimat akustyczny – co będzie wynikać w szczególności z realizowania prac wyłącznie w porze dnia (tj. w godzinach 06:00-22:00) oraz wykorzystywaniu maszyn i urządzeń spełniających obowiązujące normy w zakresie emisji hałasu. Wykonanie prac ziemnych niezbędnych dla realizacji przedsięwzięcia będzie się również wiązać z oddziaływaniem na środowisko gruntowo-wodne. Zgodnie z przedstawionymi w dokumentacji informacjami powierzchnia prac ziemnych zostanie ograniczona do niezbędnego minimum. Ponadto, po wykonaniu instalacji przyłączeniowych czy linii kablowych teren zostanie przywrócony (w miarę możliwości) do stanu pierwotnego, w szczególności poprzez pokrycie wierzchu terenu warstwą humusu. W celu ochrony środowiska wodnego (w tym wód powierzchniowych lub podziemnych) zaplecza budowy i place postojowe zostaną wyposażone w sorbenty służące natychmiastowej neutralizacji potencjalnych awaryjnych wycieków substancji ropopochodnych. Ponadto, prace będą realizowane w sposób minimalizujący tworzenie się zastoisk i innych zagłębień terenu, w których może stagnować woda w trakcie prowadzenia robót. Niezbędne do wykonania wykopy będą również zabezpieczone przed zanieczyszczeniami. Należy również wskazać, że planowane przedsięwzięcie nie będzie realizowane na obszarach, które charakteryzowałyby się skomplikowanymi warunkami hydrogeologicznymi. Wody opadowe i roztopowe będą odprowadzane bezpośrednio do gruntu, z kolei ścieki bytowe zbierane będą do przenośnych sanitariatów obsługiwanych przez wyspecjalizowane w tym zakresie firmy. Odpady powstające na etapie realizacji przedsięwzięcia będą zagospodarowane zgodnie z obowiązującymi przepisami – nie przewiduje się jednak na tym etapie wytwarzania odpadów niebezpiecznych.

Najistotniejszymi uciążliwościami na etapie eksploatacji przedsięwzięcia będą emisja hałasu, generowanie efektów optycznych (w szczególności tzw. zjawisko migotania cienia), wytwarzanie odpadów czy emitowanie promieniowania elektromagnetycznego. W kontekście emisji hałasu należy wskazać zarówno na eksploatację turbin wiatrowych, jak i stacji elektroenergetycznej, przy czym emisja

pochodząca z turbin ma zasadnicze znaczenie dla oceny oddziaływania na klimat akustyczny. Podstawowym parametrem determinującym oddziaływanie pozostaje maksymalna moc akustyczna turbiny, a w dalszej kolejności jej wysokość. W przypadku analizowanego przedsięwzięcia wszystkie projektowane turbiny charakteryzują się mocą akustyczną 106,4 dB, z kolei ich maksymalna wysokość to 200 m (przy wysokości umieszczenia piasty wirnika na wysokości 134 m). Kolejnym z czynników wpływających na uciążliwość akustyczne jest odległość poszczególnych turbin od najbliższych terenów chronionych akustycznie, która będzie mieścić się w przedziale 772-798 m. W kontekście wskazania obszarów narażonych na emisję hałasu należy wskazać na budynki zlokalizowane w granicach działek o nr 258 i 225/10 obr. Nawrocko oraz 243/21 obr. Zgoda. Odnosząc się do klasyfikacji powyższych terenów, która ma na celu określenie obowiązujących dopuszczalnych norm emisji hałasu należy wskazać, że są to tereny zabudowy zagrodowej – tym samym dopuszczalne normy emisji hałasu wynoszą 55 dB w porze dnia oraz 45 dB w porze nocy. W celu przeprowadzenia analizy akustycznej wyznaczono 7 kontrolnych punktów obliczeniowych zlokalizowanych na granicach następujących działek ewidencyjnych: 243/21 obr. Zgoda, 225/10 obr. Pniów, 229, 237/2, 239/1, 257/11 oraz 258 obr. Nawrocko. Uzyskana na podstawie analizy uwzględniającej przedstawione powyżej parametry projektowanej instalacji, jak również dodatkowe zmienne (tło akustyczne, współczynnik tłumienia gruntu) oraz efekt kumulacji (w szczególności z istniejącą farmą wiatrową Nawrocko – zlokalizowaną w odległości ok. 3,5 km od projektowanych turbin) wskazały na emisję na poziomie 34,2 – 38,3 dB – to jest znacząco poniżej dopuszczalnego poziomu dla pory nocy. W celu możliwości przeprowadzenia pogłębionych analiz porównawczych wykonano również analizę oddziaływania akustycznego bez uwzględnienia efektu skumulowania – uzyskane wyniki wskazują na emisję na poziomie 34 – 38,2 dB. Powyższe oznacza, że wpływ kumulacji w odniesieniu do poszczególnych kontrolnych punktów obliczeniowych wynosi 0,1-0,2 dB – tym samym należy uznać, że nie ma to istotnego znaczenia dla oceny oddziaływania projektowanej farmy na klimatu akustyczny. Analizie poddano również oddziaływanie akustyczne powodowane przez stację elektroenergetyczną 110/SN GPO – stanowiącą istotny element infrastruktury projektowanej farmy wiatrowej. W pierwszej kolejności należy wskazać, że zostanie ona zlokalizowana w granicach działki o nr 157/87 obręb Wierzbnica, tj. w odległości przekraczającej 3 km od najbliższej z projektowanych turbin wiatrowych – ze względu na tę odległość dla stacji GPO przeprowadzono odrębną analizę akustyczną. Najbliższe tereny chronione akustycznie względem stacji zlokalizowane są w odległości 150 m i stanowią tereny zabudowy zagrodowej z dopuszczalnymi normami emisji hałasu wynoszącymi 55 dB w porze dnia oraz 45 dB w porze nocy. Uwzględniając wskazaną odległość oraz poziom hałasu generowany przez stację GPO (nawet w ujęciu skumulowanym z istniejącą stacją elektroenergetyczną 110kV Myślibórz) nie przewiduje się przekroczenia obowiązujących norm emisji hałasu w związku z jej eksploatacją. W dokumentacji wskazano, że już w odległości ok. 37 – 40 m od stacji emisja hałasu będzie niższa aniżeli dopuszczalne normy dla pory nocy.

Niemniej jednak uwzględniając potencjalne oddziaływanie na klimat akustyczny konieczne jest przeprowadzenie analizy akustycznej po uruchomieniu projektowanej farmy wiatrowej. Pomiary w zakresie emisji hałasu powinny być przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Pomiary kontrolne należy przeprowadzić w ciągu pierwszego roku po uruchomieniu wszystkich turbin wiatrowych. Pomiary należy prowadzić nie mniej niż jeden raz na kwartał (łącznie minimum 4 pomiary w ciągu roku), przy warunkach wiatrowych, przy których występuje najbardziej niekorzystne oddziaływanie przedsięwzięcia na akustyczną jakość środowiska, podczas pracy wszystkich turbin wiatrowych, zgodnie z przepisami szczegółowymi obowiązującymi w czasie przeprowadzania pomiarów. Jeden z pomiarów winien być przeprowadzony w okresie od początku grudnia do końca lutego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji, w której grunt będzie zamrożony. Punkty pomiarowe należy zlokalizować przy granicy najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej. Uzyskane wyniki należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz

Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie. W przypadku stwierdzenia przekroczeń dopuszczalnych poziomów emisji hałasu na terenach chronionych, należy podjąć działania ograniczające emisję np. poprzez dokonanie korekty nastaw każdej z turbin lub inne zapewniające dotrzymanie standardów, o których należy poinformować tut. Organ, a następnie powtórzyć pomiary i przedłożyć ich wyniki Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Kolejną płaszczyzną potencjalnie negatywnego oddziaływania związanego z eksploatacją turbin wiatrowych jest tzw. efekt migotania cienia powstaje w trakcie poruszającego się rotora turbiny wiatrowej w ciągu dnia, pory słonecznej i w przeciwieństwie do nie poruszających się przedmiotów powoduje okresowe fluktuacje padania światła. Z efektem migotania cieni mamy do czynienia głównie w krótkich okresach dnia, tj. w godzinach porannych i popołudniowych, gdy nisko położone na niebie słońce świeci zza turbin, a cienie rzucane przez łopaty wirnika są mocno wydłużone. Polskie prawodawstwo nie reguluje w sposób szczegółowy dopuszczalnego poziomu występowania zjawiska migotania cienia – niemniej w oparciu o przepisy prawne w innych państwach (np. Niemcy) wskazuje się, że efekt migotania cienia nie powinien przekraczać 30 min/dobę oraz 30 h/rok – na powyższe wartości powołują się również autorzy raportu ooś. W celu oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko w omawianym zakresie przeprowadzono dwa rodzaje analizy (jedną w ramach raportu ooś, drugą w ramach odpowiedzi na wystosowane wezwanie). Podstawą analiz było wyznaczenie następujących punktów receptorowych: SR1 – dz. nr 243/21 obr. Zgoda; SR2 – dz. nr 75/1 obr. Zgoda; SR3 – dz. nr 258 obr. Nawrocko; SR4 – dz. nr 225/10 obr. Nawrocko. Pierwsza z metodologii tego typu analiz zakłada przeprowadzenie jej w odniesieniu do „najgorszych możliwych warunków” (tj. przy hipotetycznym założeniu, że słońce świeci bez przerwy od wschodu do zachodu, zaś śmigła turbiny wiatrowej nieustannie się obracają) – w rzeczywistości taka sytuacja nigdy nie ma miejsca. Przedmiotowa analiza wskazała na występowanie istotnych przekroczeń ww. wartości migotania cienia na punkcie receptorowym SR1 oraz niewielkich przekroczeń na pozostałych punktach receptorowych. Drugą ze stosowanych metodologii badania ww. zjawiska jest analiza oparta o tzw. model meteorologiczny – uwzględniający faktyczne dane (w tym dotyczące nasłonecznienia) z najbliższej stacji meteorologicznej. W związku z powyższym na potrzeby oceny oddziaływania zjawiska migotania cienia powodowanego przez analizowane przedsięwzięcie uwzględniono dane ze stacji w Kołobrzegu oraz Poczdamie. Wyniki przeprowadzonego badania wskazują, że maksymalny dzienny czas występowania efektu migotania cienia wyniósł 19 min (dla punktu receptorowego SR4 w miesiącu sierpniu), z kolei maksymalny czas występowania ww. zjawiska w ujęciu rocznym wyniósł 12 h i 45 min (dla punktu receptorowego SR1). Tym samym wyniki analizy nie wskazują na możliwość wystąpienia negatywnego oddziaływania efektu migotania cienia przewyższającego 30 min w ciągu dnia oraz 30 godzin w skali roku w zbadanych punktach receptorowych. W związku z powyższym nie przewiduje się również konieczności realizowania monitoringu oraz działań minimalizujących w przedmiotowym zakresie.

W zakresie emisji promieniowania elektromagnetycznego należy wskazać, że na etapie eksploatacji źródłem pola elektromagnetycznego o częstotliwości do 50 Hz będą wszystkie urządzenia stanowiące części składowe stacji transformatorowej oraz generator turbiny. Niemniej jednak powstającą emisję należy określić jako nieistotną. Nie przewiduje się przekroczenia obowiązujących w tym zakresie norm wynikających z zapisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448). W związku z tym nie przewiduje się wdrożenia dodatkowych działań mających na celu zmniejszenie oddziaływania pól elektromagnetycznych.

Eksploatacja przedsięwzięcia będzie się również wiązać z wytwarzaniem odpadów, w tym niebezpiecznych – w szczególności z grup 13, 15 oraz 16 zgodnie z katalogiem odpadów Również ewentualna likwidacja instalacji spowoduje wytworzenie odpadów – w szczególności z grup 15, 17 czy

20. Niemniej jednak, niezależnie od etapu cyklu życia projektowanej farmy wiatrowej, wszystkie wytwarzane odpady będą przekazywane do zagospodarowania wyspecjalizowanym w tym zakresie firmom zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się z emisją zanieczyszczeń do powietrza oraz ścieków bytowych czy technologicznych.

Wszystkie projektowane elektrownie wiatrowe będą zlokalizowane na polach uprawnych. W związku z powyższym tylko tego typu biotopy będą ewentualnie narażone na zagrożenia ze strony inwestycji. Pola uprawne, na których planowane są elektrownie wiatrowe stanowią rozległe kompleksy upraw wielkopowierzchniowych. Tworzą rozległe otwarte krajobrazy ze stosunkowo małym udziałem drzew i krzewów, zlokalizowanych wyłącznie na miedzach. Pola te zajęte są pod uprawy kukurydzy, rzepaku, żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa. Pod względem fitosocjologicznym na badanych polach uprawom towarzyszą zbiorowiska chwastów segetalnych z klasy *Stellarietea mediae*, rzędu *Centaurealia cyani*. Są to rośliny pospolite i powszechnie spotykane na polach w zachodniej Polsce. Należy zatem uznać, że dominujące na badanym obszarze są agrofitycenozy, to na nich będą zlokalizowane główne elementy planowanej inwestycji – turbiny, drogi dojazdowe, place manewrowe i prawie cały przebieg kabli. W granicach terenu związanego z lokalizacją turbin wiatrowych oraz poszczególnych elementów infrastruktury technicznej nie stwierdzono również występowania chronionych roślin objętych ochroną gatunkową oraz płatów siedlisk przyrodniczych. W związku z powyższym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia na lokalną florę.

Na etapie realizacji przedsięwzięcia nie przewiduje się konieczności przeprowadzenia wycinki drzew oraz krzewów. Uwzględniając jednocześnie lokalizację inwestycji w obszarze chronionego krajobrazu „B” (Myślibórz) należy wskazać, że przedsięwzięcie objęte zakazem likwidacji zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. Od powyższego zakazu obowiązują odstępstwa, o których mowa w § 2 ust. 3 lit. a-b Uchwały nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (t.j. Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2091). Ponadto, prace w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących zadrzewień należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków oraz poza okresem aktywności nietoperzy, tj. w okresie od 1 listopada do 1 marca. Przede wszystkim jednak wszelkie zadrzewienia, rosnące w zasięgu prowadzonych prac, należy odpowiednio zabezpieczyć przed uszkodzeniami, np. poprzez osłonięcie pni drewnianymi listwami, tkaniną jutową lub grubymi matami słomianymi bądź trzcinowymi. Wysokość zabezpieczeń powinna wynosić minimum 1,5 m. Po zakończeniu realizacji inwestycji zabezpieczenia drzew należy zdemontować, nie dopuszczając do uszkodzeń drzew. Ewentualne prace w zasięgu brył korzeniowych należy prowadzić ręcznie. Ponadto, w zasięgu rzutu koron drzew oraz obrębie krzewów nie należy: organizować zaplecza budowy, miejsc składowania materiałów budowlanych oraz odpadów, wyznaczać dróg transportowych czy miejsc parkingowych.

Realizacja inwestycji będzie również wiązać się z potencjalnym oddziaływaniem na lokalną faunę, w szczególności przedstawicieli herpetofauny. Powyższe związane jest z realizacją prac ziemnych w sąsiedztwie miejsc atrakcyjnych dla bytowania płazów i gadów – co na wskazują również przedstawione wyniki inwentaryzacji przyrodniczej. W wyznaczonym na potrzeby inwentaryzacji buforze stwierdzono występowanie 7 gatunków płazów oraz 3 gatunki gadów, w tym kumaka nizinnego, rzekotkę drzewną, ropuchę szarą, ropuchę zieloną, żaby zielone, żabę trawną, żabę moczarową oraz jaszczurkę zwinkę, padalca i zaskrońca. Ww. gatunki bytują w szczególności w obrębie okresowo podmokłych zadrzewień i zakrzewień zlokalizowanych wokół miejsca posadowienia turbiny WTG05 (przy czym nie w bezpośrednim sąsiedztwie, a miejscowo w buforze 400-500 m) oraz na obszarze podmokłego kompleksu zadrzewień zlokalizowanego na zachód od miejsca posadowienia turbiny WTG02 (w odległości ok. 200 m). W związku z powyższym prace w sąsiedztwie obszarów podmokłych stanowiących potencjalnie atrakcyjne miejsca bytowania przedstawicieli płazów i gadów – w szczególności w sąsiedztwie turbiny wiatrowej WTG05 oraz WTG02 – należy realizować pod

nadzorem przyrodniczym ukierunkowanym w szczególności na ochronę herpetofauny, którego zadaniem będzie m.in. identyfikacja zagrożeń dla ww. grupy zwierząt oraz podejmowanie na bieżąco działań zapobiegających zagrożeniom. Ponadto, na czas przerw roboczych zabezpieczyć wykopy budowlane przed możliwością przedostania się do nich drobnych zwierząt. Regularnie kontrolować teren prowadzonych prac pod kątem ewentualnego uwięzienia w nich zwierząt. Wszelkie zwierzęta, które dostaną się do wykopów, należy przenieść w bezpieczne miejsce o zbliżonych warunkach siedliskowych – zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Powyższe działania minimalizujące będą skutkować brakiem znacząco negatywnego oddziaływania na chronione gatunki płazów i gadów bytujących w sąsiedztwie terenu inwestycyjnego.

Realizacja przedsięwzięcia może wiązać się z potencjalnym oddziaływaniem na bytujące w obrębie prowadzonych prac chronione gatunki ptaków oraz nietoperzy. W związku z powyższym w przypadku rozpoczęcia realizacji prac ziemnych w okresie lęgowym ptaków, czynności te należy prowadzić wyłącznie po wykonaniu pod nadzorem ornitologicznym przeglądu terenu pod kątem jego zasiedlenia przez ptaki i potwierdzeniu braku stanowisk lęgowych. Kontrolę zajęcia siedlisk należy przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów awifauny, należy zaprzestać prowadzenia prac do czasu stwierdzenia przez ornitologa wyprowadzenia młodych z gniazd. Ponadto – jak wskazano powyżej – ewentualna wycinka zostanie przeprowadzona poza okresem lęgowym ptaków.

Niemniej jednak najistotniejsze oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na faunę związane jest z oddziaływaniem na ptaki oraz nietoperze na etapie eksploatacji przedsięwzięcia. Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu (zob. np. P. Hektus, *Czynniki lokalizacji elektrowni wiatrowych w Polsce*, rozprawa doktorska, Poznań 2020, s. 68 i nast.; P. Śmietana, D. Wysocki, *Uwarunkowania środowiskowe energetyki wiatrowej na przykładzie oddziaływania na ptaki i nietoperze*, [w:] Wybrane przyrodnicze i prawo-administracyjne aspekty energetyki odnawialnej w Polsce, red. M. Świątek, Wyd. Nauk. Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2022, s. 21 i nast.) elektrownie wiatrowe mogą oddziaływać na awifaunę oraz chiropterofaunę na czterech płaszczyznach:

- potencjalnej śmiertelności bezpośredniej wskutek kolizji z elementami turbin wiatrowych,
- odstraszenia gatunków skutkującego utratą lęgowisk i żerowisk,
- wystąpienia „efektu bariery” skutkującego zmianą tras przelotów poszczególnych gatunków,
- utratą siedlisk w wyniku bezpośredniego przekształcenia terenu związanego z budową elektrowni wiatrowej oraz infrastruktury towarzyszącej.

W ramach badań przyrodniczych na potrzeby sporządzenia raportu ooś przeprowadzono również roczny monitoring przedinwestycyjny, uzupełniony dodatkowym monitoringiem „kluczowych gatunków” (kolejne roczne badania). Dodatkową analizę uzyskanych wyników przedstawiono również w uzupełnieniu do raportu ooś (pismo z dnia 29 listopada 2024 r, wpływ do tutejszego urzędu 03 grudnia 2024 r.). Należy również wskazać, że przedmiotowy teren już wcześniej podlegał ocenom oddziaływania na środowisko (w tym również chronione gatunki ptaków), tj.:

- strategicznej ocenie oddziaływania w procedurze zmierzającej do uchwalenia obowiązującego MPZP,
- ocenie oddziaływania na środowisko w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla elektrowni wiatrowej (zgodnie z ówczesnie obowiązującymi przepisami decyzja wydana w 2013 r. przez Burmistrza Miasta i Gminy Myślibórz, po wcześniejszym uzgodnieniu warunków realizacji przedsięwzięcia przez RDOŚ w Szczecinie).

Żadna z przeprowadzonych procedur nie wskazała na możliwość znacząco negatywnego oddziaływania realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia na chronione gatunki ptaków. Niemniej jednak, że względu na upływ czasu, jak również zmieniające się uwarunkowania przyrodnicze ponowna inwentaryzacja ornitofauny była niezbędna – co zostało przeprowadzone w ramach raportu ooś. Uwzględniając specyfikę terenu inwestycyjnego, spośród czterech płaszczyzn oddziaływania na ptaki (wskazanych powyżej), szczególnej analizy wymagały zagadnienia potencjalnej śmiertelności bezpośredniej wskutek

kolizji z elementami turbin wiatrowych oraz wystąpienia „efektu bariery” skutkującego zmianą tras przelotów poszczególnych gatunków. W związku z powyższym istotnym przedmiotem badań były trasy migracji ptaków w poszczególnych okresach fenologicznych z uwzględnieniem pułapów przelotów. Badania ornitofauny uzupełniono również o analizę potencjalnego występowania atrakcyjnych miejsc lęgowych czy żerowiskowych w granicach i sąsiedztwie terenu inwestycyjnego. Odnosząc się do metodyki przeprowadzonych badań należy wskazać na ich oparcie na opracowaniu *Wytyczne dotyczące ocen oddziaływania elektrowni wiatrowych na ptaki. Projekt.* (Chylarecki i in., Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2011). Obszar badań został wyznaczony poprzez wyznaczenie buforów obejmujących odległość ok. 300-350 m od nieprzekraczalnych linii zabudowy przedstawionych w MPZP, które to określają miejsca możliwych lokalizacji turbin wiatrowych. Uwzględniając powyższe oraz zlokalizowanie jednej z turbin wiatrowych (WTG05) w pewnym oddaleniu od pozostałych 5 turbin wchodzących w skład instalacji wyznaczono dwa obszary funkcjonalne stanowiące podstawowy obszar badań, tj.:

- obszar „NE”, o powierzchni 290 ha (w granicach którego zlokalizowanych jest 5 turbin),
- obszar „SW”, o powierzchni 160 ha (w granicach którego zlokalizowana jest 1 turbina).

Poza ww. podstawowym obszarem badań, wyznaczono także dodatkowy obszar buforowy obejmujący odległość 2 km od nieprzekraczalnych linii zabudowy określonych w MPZP. Podstawowy roczny monitoring przedrealizacyjny prowadzono w okresie grudzień 2019 – listopad 2020. Monitoring ptaków na obszarze planowanego przedsięwzięcia zrealizowano w oparciu o cztery podstawowe moduły dotyczące dynamiki występowania i grupowania ptaków: a) liczenia z punktów obserwacyjnych; b) badania ilościowe zespołów ptaków na transektach; c) cenzus nielicznych i średniolicznych gatunków lęgowych; d) badania w protokole Monitoringu Pospolitych Ptaków Lęgowych. Badania te uzupełniono obserwacjami zgrupowań ptaków. Badania przeprowadzono w odniesieniu do 5 okresów fenologicznych: zimowanie, migracje wiosenne, sezon lęgowy, dyspersja polęgowa oraz migracje jesienne. Dla poszczególnych okresów fenologicznych przeprowadzono następującą liczbę lustracji terenowych:

- zimowanie – 5 lustracji w okresie połowa grudnia – połowa lutego,
- migracje wiosenne – 8 lustracji w okresie koniec lutego – połowa kwietnia,
- sezon lęgowy – 11 lustracji w okresie koniec kwietnia – koniec czerwca,
- dyspersja polęgowa – 6 lustracji w okresie początek lipca – koniec sierpnia,
- migracje jesienne – 12 lustracji w okresie początek września – koniec listopada.

Całościowe wyniki przeprowadzonej inwentaryzacji wskazują na blisko 13 tys. obserwacji ptaków z 82 gatunków. Przy czym, zdecydowana większość obserwacji, tj. ok. 8,5 tys. zanotowano w obszarze buforowym obejmującym obszar 2 km od nieprzekraczalnych linii zabudowy określonych w MPZP. W obu obszarach funkcjonalnych dokonano zbliżonej liczby obserwacji („NE” – 2424 ptaki, „SW” – 2043 ptaki) – przy czym należy wskazać na istotne różnice w ich powierzchni, co może wskazywać na większe znaczenie dla ptaków obszaru „SW” (związanego z lokalizacją 1 turbiny). Na obu obszarach funkcjonalnych najliczniejszą grupę obserwowanych ptaków stanowiły wróblowe (84% wszystkich obserwacji dla obszaru „NE” oraz 65% dla obszaru „SW”). Niemniej jednak obserwowane były również ptaki dużych rozmiarów uznane za gatunki kluczowe (m.in. gęsi, czaple, bociany, żurawie), ptaki średnich rozmiarów uznane za gatunki kluczowe (kaczki, czajki), jak również ptaki szponiaste stanowiące od 1 do 3% obserwowanych gatunków.

Odnosząc się do bardziej szczegółowej analizy uzyskanych wyników inwentaryzacji przyrodniczej – w podziale na poszczególne okresy fenologiczne – należy wskazać, że w okresie zimowania zanotowano 256 obserwacji ptaków, z czego 138 w granicach obszarów funkcjonalnych „NE” oraz „SW” (pozostałe w buforze). Należy zatem uznać, że wykorzystywanie analizowanego terenu w okresie zimowania jest niewielkie – wyliczony współczynnik natężenia przelotów ptaków wyniósł 1,7 os./h dla obszaru „NE” oraz 3,7 os./h dla obszaru „SW”. Dominujące w dokonywanych

obserwacjach były gatunki wróblowe. Niemniej jednak należy wskazać na obserwacje również cenniejszych gatunków, w tym ptaków szponiastych – które stanowiły 12% obserwacji dla obszaru „NE” (z dominacją myszołowa) oraz 5% dla obszaru „SW” – łącznie dokonano 11 obserwacji ptaków szponiastych. Obserwowano również ptaki dużych rozmiarów (łabędzie, gęsi, żurawie) – odnotowano 42 osobniki, z czego zdecydowaną większość w obszarze „SW”. Obserwacje dla obszaru „NE” dotyczyły w większości osobników żerujących lub odpoczywających na ziemi lub w obrębie krzewów i drzew. Wśród odnotowanych przelotów ptaków wykorzystujących przestrzeń powietrzną nad obszarem „NE” zakwalifikowano jako przeloty lokalne, związane z żerowaniem lub poszukiwaniem miejsc odpoczynku. Były to ptaki przelatujące na krótkich odcinkach, między zadrzewieniami lub zakrzewieniami. Analiza wysokości przelotów nad obszarem „NE” wskazuje na odnotowanie wyłącznie 2 przelotów (łącznie 5 osobników – 4 kormorany i 1 kruk na) tzw. pułapie kolizyjnym. Z kolei dla obszaru „SW” większość obserwacji dotyczyła przelotów nad obszarem. Przeloty – podobnie jak w przypadku obszaru „NE” – zakwalifikowano jako lokalne oraz związane z żerowaniem lub poszukiwaniem miejsc odpoczynku. W przypadku tego obszaru nie odnotowano jednak przelotów na tzw. pułapie kolizyjnym. Tym samym należy uznać, że analizowany teren nie pełni szczególnie istotnej roli dla chronionych gatunków ptaków w okresie zimowania.

W okresie migracji wiosennych zanotowano 1045 obserwacji ptaków, z czego 641 w granicach obszarów funkcjonalnych „NE” oraz „SW” (pozostałe w buforze). W związku z powyższym należy uznać, że znaczenie obszaru dla ptaków w tym okresie jest dużo istotniejsze niż okres zimowania. W szczególności należy wskazać na dość liczne obserwacje ptaków o dużych rozmiarach uznanych za cenne gatunki (łabędzie, gęsi, żurawie, czaple) których odnotowano łącznie 153 osobniki, z czego zdecydowaną większość (tj. 147 osobników) w obszarze „SW”. Odnotowano również pojedyncze osobniki ptaków szponiastych (bielik, myszołów) oraz nieliczne gatunki kaczek. W obrębie obszaru „NE” nie odnotowano stad większych niż 20 osobników – zarówno w kontekście żerowania, jak i przelotów. Z kolei na obszarze „SW” obserwowano żerujące stada do 40 osobników (kwiczoły), zaś największe zgrupowania ptaków przelatujących tworzyły żurawie (do 35 osobników). Sposób wykorzystywania terenu w przypadku obszaru „NE” obejmował zarówno żerowanie na gruncie, jak i przeloty. Niemniej jednak podobnie jak w przypadku okresu zimowania przeloty uznano za lokalne oraz prowadzone na krótkich odcinkach między zadrzewieniami lub zakrzewieniami. Wyliczony współczynnik natężenia przelotów ptaków wyniósł ok. 5 os./h. Zaobserwowano również 10 obserwacji (łącznie 12 osobników – skowronek, kruk, myszołów) przelotów na pułapie kolizyjnym. W odniesieniu do obszaru „SW” sposób wykorzystywania terenu przez ptaki również obejmował zarówno obserwacje ptaków żerujących, jak i przelatujących nad analizowanym terenem. Także w tym przypadku przeloty uznano za lokalne i na krótkich odcinkach. Wyliczony współczynnik natężenia przelotów ptaków wyniósł ok. 10,9 os./h. W okresie migracji wiosennych odnotowano 17 obserwacji (łącznie 100 osobników – żurawie, skowronki) przelatujących na pułapie kolizyjnym. Powyższe dane wskazują, że analizowany teren pełni stosunkowo istotną rolę dla lokalnych populacji fauny w czasie migracji wiosennych – pełniąc rolę żerowiska, jak również znajdując się na trasie lokalnych przelotów ptaków. Tym samym realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia może się również wiązać z oddziaływaniem na lokalną populację – co wynika z zagrożenia kolizjami ptaków z turbinami oraz potencjalnym wpływem na zmianę lokalnych szlaków migracji.

W okresie lęgowym analizie poddano zarówno sposób wykorzystywania analizowanego terenu przez taki, jak również występowanie potencjalnych terenów lęgowych wraz ze wskazaniem gatunków lęgowych bądź potencjalnie lęgowych. Obserwacje dot. składu gatunkowego na analizowanym obszarze są zbieżne z danymi z wcześniejszych okresów fenologicznych. Wśród odnotowanych gatunków na obu obszarach funkcjonalnych dominują wróblowe. Ponadto, obszar „SW” charakteryzuje się stosunkowo istotnym odsetkiem dużych ptaków uznanych za kluczowe (łabędzie, gęsi, bociany, czaple i żurawie). Na obu obszarach inwentaryzowano również występowanie ptaków szponiastych, choć w niewielkim

odsetku (3-5%) w odniesieniu do całego składu gatunkowego. W dalszej kolejności należy wskazać, że żerujące na obu obszarach ptaki nie tworzyły stad większych niż 10 osobników, obszar „SW” związany był również z przelotami zgrupowań ptaków o liczebności do 20 osobników (szpaki). Przy czym należy odnotować również jednorazową obserwację przelatującego zgrupowania 60 żurawi. Również sposób wykorzystywania terenu (i przestrzeni powietrznej) w okresie lęgowym był zbliżony do pozostałych okresów fenologicznych i charakteryzował się obserwacjami zarówno żerujących na gruncie, jak i przelatujących ptaków. Obserwowane migracje miały charakter lokalnych i krótkich przelotów. Z kolei współczynnik natężenia przelotów ptaków wyniósł ok. 3,1 os./h dla obszaru „NE” oraz 6 os./h dla obszaru „SW”. Dla obszaru „NE” odnotowano 22 obserwacje (łącznie 32 ptaków – głównie skowronków oraz pojedynczych myszołówów) przelotów na pułapie kolizyjnym. Przeloty na pułapie kolizyjnym dla obszaru „SW” były jeszcze częstsze – odnotowano 19 takich obserwacji (łącznie 98 ptaków – głównie żurawie i skowronki). Decydujące znaczenie dla oceny znaczenia obszaru na ptaki w okresie lęgowym ma jednak analiza w zakresie potencjalnych rewirów lęgowych dla poszczególnych gatunków. Na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji wskazano, że w obszarze „NE” 29 gatunków miało status lęgowych lub prawdopodobnie lęgowych. Z kolei dla obszaru „SW” były to 34 gatunki, którym nadano status lęgowych lub prawdopodobnie lęgowych. Analizując przedstawione wyniki inwentaryzacji w pierwszej kolejności należy wskazać, że większość gatunków mających na analizowanym terenie rewiry lęgowe to gatunki szeroko rozpowszechnione. Spośród cenniejszych gatunków można wymienić gęgawę, bociana białego, błotniaka stawowego, żurawia oraz gąsiorka. Wskazano także na obserwacje (bez potwierdzonych lęgów) bielika i kani rudej. W dalszej kolejności należy wskazać, że bezpośrednie miejsce posadowienia turbin nie stanowi atrakcyjnych miejsc lęgowych – które mogą potencjalnie występować w sąsiedztwie (w obrębie zadrzewień, zakrzewień czy terenów okresowo podmokłych). Tym samym posadowienie turbin nie będzie wiązać się z bezpośrednią utratą siedlisk związaną ze zniszczeniem atrakcyjnych biotopów, a raczej z możliwością oddziaływania pośredniego (płoszenie, zmiana sposobu wykorzystywania terenu).

W obszarze dyspersji polęgowej na analizowanym obszarze odnotowano 1689 obserwacji ptaków, z czego 1162 w granicach obszarów funkcjonalnych „NE” oraz „SW”. Analiza zinwentaryzowanego składu gatunkowego doprowadza do konkluzji analogicznych z innymi okresami fenologicznymi. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę na odnotowaną na obszarze „NE” zwiększoną (w porównaniu do obserwacji w poprzednich okresach) liczebność gatunków szponiastych – 27 osobników (w tym 7 kani rudych). Z kolei w kontekście obszaru „SW” odnotowano ponownie istotną ilość ptaków o dużych rozmiarach z kluczowych gatunków (łabędzi, gęsi, żurawie – 147 osobników) oraz zwiększoną (w porównaniu do obserwacji w poprzednich okresach) liczebność ptaków szponiastych – 25 osobników (w tym 13 błotniaków stawowych). W kontekście odnotowanych żerujących lub przelatujących zgrupowań ptaków należy wskazać na stada do 30 osobników w obszarze „NE” (poza jednorazową obserwacją stada 70 osobników szpaków) oraz do 50 osobników w obszarze „SW”. Okres dyspersji polęgowej na analizowanym terenie charakteryzuje się wykorzystywaniem obszarów funkcjonalnych raczej jako tras lokalnej migracji, aniżeli żerowania czy odpoczynku. Odnotowano również istotnie wyższy wskaźnik natężenia przelotów ptaków, który wyniósł 34,1 os./h dla obszaru „NE” oraz 11,7 os./h dla obszaru „SW”. W omawianym okresie dla obszaru „NE” odnotowano także istotny odsetek przelotów ptaków na poziomie kolizyjnym – zinwentaryzowano 22 przeloty łącznie 453 osobników. Należy jednak wskazać, że zdecydowana większość ptaków (410 osobników) przelatujących na poziomie kolizyjnym to szpaki. Z kolei dla obszaru „SW” odnotowano 25 przelotów (łącznie 70 osobników) na pułapie kolizyjnym. Skład gatunkowy ptaków narażonych na kolizję – zgodnie z wykonanymi obserwacjami – obejmował także ptaki szponiaste, w tym myszołowa, błotniaka stawowego oraz kanię rudą (w przypadku ostatniego z ww. gatunków odnotowano pojedynczego osobnika). Z powyższego można wywnioskować, że okres dyspersji polęgowej charakteryzuje się zwiększonym wykorzystywaniem analizowanego obszaru przez ptaki,

w szczególności w kontekście odnotowywanych przelotów (w tym przelotów na pułapie kolizyjnym). Tym samym eksploatacja projektowanych turbin wiatrowych stanowi największe potencjalne zagrożenie dla ornitofauny właśnie w okresie dyspersji polęgowej.

W ostatnim z przebadanych okresów fenologicznych, tj. migracji jesiennych na analizowanym terenie odnotowano 9165 obserwacji ptaków, w tym 1943 w obszarach funkcjonalnych „NE” oraz „SW”. Pod kątem samej liczby obserwacji okres ten charakteryzuje się zatem największą aktywnością ornitofauny na badanym terenie, przy czym w sposób szczególny dotyczy to obszaru buforowego. Odnośnie do składu gatunkowego to dla obszaru „NE” obejmował on w większości ptaki wróblowe, niemniej obserwowane były również istotne gatunki o dużych rozmiarach (gęsi, kormorany, żurawie – łącznie 44 osobniki) oraz ptaki szponiaste (25 osobników, z czego 23 to myszołowy). Co do zasady w granicach obszaru nie odnotowywano zgrupowań ptaków liczących powyżej 25 osobników czy stad przelatujących liczących powyżej 30 osobników. Wyjątkowymi i jednorazowymi obserwacjami w tym zakresie były zgrupowanie 200 szpaków przelatujących między lokalnymi żerowiskami oraz stado 80 kwiczołów przelatujących nad tym obszarem. Przeloty większości ptaków nad obszarem funkcjonalnym „NE” zakwalifikowano jako lokalne oraz związane z żerowaniem lub poszukiwaniem miejsc odpoczynku. Obserwowane ptaki przelatywały na krótkich odcinkach między zadrzewieniami lub zakrzewieniami. Niemniej zdarzały się również przeloty migracyjne – zanotowano 9 obserwacji ptaków migrujących (łącznie 68 os.) nad obszarem funkcjonalnym „NE”. Natężenie przelotów ptaków w okresie migracji jesiennych dla obszaru „NE” wyniosło 24,8 os./h. Ponadto, w tym okresie zanotowano 11 obserwacji łącznie 269 ptaków (w tym 200 szpaków) przelatujących na pułapie kolizyjnym. Dla obszaru „SW” również stwierdzono dominację ptaków wróblowych w składzie gatunkowym. Odnotowano także stosunkowo istotną liczbę osobników z gatunków o dużych rozmiarach (łabędzie, gęsi, czaple i kormorany) wynosząca 138 osobników. Zaobserwowano również 15 osobników ptaków szponiastych, w tym 7 bielików. Ptaki żerujące i odpoczywające na analizowanym obszarze nie tworzyły zgrupowań większych aniżeli 30 osobników (poza jednorazową obserwacją zgrupowania 98 żerujących potrzęsaczy). Ptaki przelatujące nad obszarem „SW” tworzyły stada dochodzące do 60 osobników (np. gęsi czy kwiczoły). Okres migracji jesiennych wiązał się z wykorzystywaniem obszaru funkcjonalnego „SW” raczej jako trasy przelotów, aniżeli miejsca żerowania czy odpoczynku. Należy również wskazać, że istotna część obserwowanych przelotów została uznana za przeloty migracyjne na większych odległościach – stwierdzono 31 takich obserwacji. Z kolei natężenie przelotów ptaków w okresie migracji jesiennych dla obszaru „SW” 18,9 os./h. Spośród ptaków przelatujących nad obszarem funkcjonalnym „SW” większość przelatywała lub przebywała na wysokości poniżej lub powyżej łopat rotora. W tym okresie zanotowano jednak 25 obserwacji ptaków przelatujących na pułapie kolizyjnym. Powyższe dotyczyło w szczególności ptaków wróblowych, niemniej odnotowano także nieliczne przeloty bielika, myszołowa czy gęsi. W związku z powyższym należy zaznaczyć, że pod względem aktywności ornitofauny na analizowanym terenie okres migracji jesiennych należy, obok okresu dyspersji polęgowej, do najistotniejszych dla lokalnej populacji fauny.

Stosunkowo bliska odległość obszaru funkcjonalnego „SW” od granic obszaru Natura 2000 Ostoja Witnicko-Dębniańska PLB320015, jak również wyniki przeprowadzonych badań ornitofauny dla ww. terenu – w opinii autorów raportu oos – uzasadniały konieczność przeprowadzenia dodatkowej inwentaryzacji ornitologicznej. Dodatkowe badania miały na celu w szczególności uzyskanie dodatkowych informacji pozwalających na ocenę oddziaływania na kluczowe gatunki ptaków, w tym przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000. Jak wskazano powyżej dodatkowym monitoringiem objęto obszar funkcjonalny „SW”. W ramach monitoringu wykonano 36 kontroli obejmujących wszystkie okresy fenologiczne, w tym:

- sezon lęgowy 2021 – 6 wizyt terenowych w okresie początek maja – koniec czerwca,
- dyspersja polęgowa – 6 wizyt terenowych w okresie początek lipca – koniec sierpnia,
- migracja jesienna – 9 wizyt terenowych w okresie początek września – koniec listopada,

- zimowanie – 8 wizyt terenowych w okresie początek grudnia – II dekada lutego,
- migracja wiosenna – 6 wizyt terenowych w okresie III dekada lutego – II dekada kwietnia,
- sezon lęgowy 2022 – dodatkowa wizyta 30 kwietnia.

Łączna liczba zinwentaryzowanych ptaków w obrębie terenu farmy wiatrowej wynosi 867 osobników. Wśród gatunków istotnych należy odnotować znaczącą ilość gęsi (zbożowa, białoczelna, gęsi nieoznaczone co do gatunku) wynoszącą 340 osobników. Z kolei spośród ptaków szponiastych odnotowano m.in. błotniaka stawowego (26 osobników), myszołowa zwyczajnego (21 osobników) czy kanię rudą (13 osobników). Z kolei jeśli chodzi o odnotowane zgrupowania ptaków również należy wskazać na błotniaka stawowego, którego zaobserwowano w zgrupowaniu 13 osobników. Odnosząc się do wyników przeprowadzonej inwentaryzacji dla poszczególnych okresów fenologicznych należy wskazać, że w okresie lęgowym (2021) na terenie przeznaczonym pod lokalizację turbin wiatrowych odnotowano 28 osobników z 8 gatunków ptaków. Przy czym, poza błotniakiem stawowym (13 osobników), dokonywano raczej jednostkowych obserwacji obejmujących 1-3 przedstawicieli poszczególnych gatunków. W kontekście potencjalnych stanowisk lęgowych należy wskazać, że miejsce planowanej lokalizacji turbiny WTG05 (jedynej w granicach obszaru funkcjonalnego „SW”) nie występują szczególnie atrakcyjne biotopy lęgowe dla poszczególnych gatunków. Prawdopodobieństwo prowadzenia lęgów (np. przez żurawia czy gąsiorka) stwierdzono w obrębie okresowo podmokłych śródpolnych pól roślinności lub w zakrzaczeniach porastających brzegi rowu przebiegającego w odległości ok. 95-100 m od miejsca posadowienia turbiny. Nie przewiduje się zatem, aby realizacja i eksploatacja projektowanych turbin wiązała się z bezpośrednim zniszczeniem atrakcyjnych siedlisk lęgowych. Tym samym przedsięwzięcie nie będzie w sposób znacząco negatywny oddziaływać na lokalne populacje lęgowe poszczególnych gatunków. W okresie lęgowym nie zaobserwowano również istotnych koncentracji ptaków przelatujących bądź bytujących na analizowanym terenie. Należy również wskazać, że okres lęgowy nie wiązał się z występowaniem znaczącej liczby przelotów na pułapie kolizyjnym – zaobserwowano jedynie 8 osobników przelatujących na wysokości zagrażającej kolizji, choć należy wskazać, że dotyczyły one cennych gatunków (błotniak stawowy – 3 osobniki, kania ruda – 3 osobniki, bocian biały – 2 osobniki).

Dyspersja polęgowa związana była z występowaniem w granicach terenu projektowanej farmy 200 osobników ptaków z 7 gatunków. Należy wskazać na dominację kruką (140 osobników). Spośród cennych gatunków na obserwację 10 osobników błotniaka stawowego oraz bardzo nieliczne obserwacje (1-3 osobników) bielika, kani rudej czy żurawia. W kontekście występowania zgrupowań ptaków należy wskazać, że poza terenem przeznaczonym pod lokalizację turbin, ale w obrębie terenu prowadzonej inwentaryzacji odnotowano dwukrotnie stada żurawi liczące odpowiednio 80 i 36 osobników. Prowadzone obserwacje pułapu przelotów poszczególnych gatunków wskazują, że okres dyspersji polęgowej nie charakteryzuje się znaczącą ilością przelotów na pułapie kolizyjnym cennych gatunków. Istotne wartości potencjalnych kolizji odnotowano w kontekście ptaków pospolitych (kruk, siniak). W kontekście innych gatunków (w tym cennych – błotniak stawowy, kania ruda czy bielik) obserwowano co najwyżej pojedyncze przeloty zagrażające potencjalną kolizją.

Migracja jesienna po raz kolejny charakteryzuje się zwiększoną aktywnością ornitofauny na analizowanym obszarze – na terenie projektowanej farmy odnotowano 396 osobników z 19 gatunków. Najliczniejsze obserwacje dotyczyły gęsi (zbożowa, białoczelna, gęsi nieoznaczone co do gatunku) – łącznie 150 osobników, czajki (90 osobników) czy szpaków (50 osobników). Ponadto, liczba obserwacji ptaków szponiastych przekroczyła 20 – przy czym dominowały kania ruda (11 osobników) oraz myszołów zwyczajny (10 osobników). Odnotowane w ramach inwentaryzacji koncentracje ptaków stwierdzane były poza obszarem bezpośrednio związanym z posadowieniem turbin i dotyczyły takich gatunków jak szpak, krzyżówka czy kormoran. Zgrupowania dwóch ostatnich gatunków obserwowano w obrębie Jeziora Czernikowskiego zlokalizowanego w odległości ok. 1,9 – 2 km od miejsca posadowienia turbiny WTG05. Okres migracji jesiennej może się również wiązać ze zwiększonym

ryzykiem kolizji ptaków z turbiną wiatrową. Uwzględniając cały obszar dodatkowego monitoringu (tj. obszar funkcjonalny „SW” wraz z buforem) odnotowano bardzo liczne przeloty na pułapie kolizyjnym w odniesieniu do szpaka (140 osobników) oraz czajki (120 osobników). Niemniej jednak należy wskazać również na 19 osobników żurawia oraz 8 osobników kani rudej – które również przelatywały na wysokości narażającej na potencjalną kolizję z turbiną wiatrową.

Okres zimowania wiązał się z minimalnym wykorzystywaniem analizowanego terenu przez ornitofaunę – odnotowano jedynie 8 osobników z trzech gatunków. Niemniej jednak, należy wskazać na stosunkowo liczne bytowanie ptaków w obrębie Jeziora Czernikowskiego – przy czym realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się z jakąkolwiek ingerencją w ww. jezioro czy jego strefę przybrzeżną.

Kolejnym z przebadanych okresów fenologicznych był okres migracji wiosennej. Wiązał się on z umiarkowaną częstotliwością wykorzystywania terenu przez ptaki. Zaobserwowano 233 osobników z 13 gatunków. W składzie gatunkowym zdecydowanie dominowały gęsi (zbożowa oraz gęsi nieoznaczone co do gatunku) – łącznie 190 osobników. Odnotowano także 10 żurawi. W odniesieniu do pozostałych gatunków odnotowywano nieliczne obserwacje (dla gatunków cennych – błotniak stawowy, gągoł czy bielik 1-3 osobników). Również w tym okresie większe zgrupowania czy koncentracje ptaków były obserwowane poza obszarem przewidzianym do posadowienia turbin wiatrowych – w szczególności w obrębie Jeziora Czernikowskiego. Okres migracji wiosennej nie wiązał się również z istotnymi obserwacjami w kontekście przelotów na pułapie kolizyjnym.

Analizując uzyskane wyniki dodatkowego monitoringu ornitologicznego dla obszaru funkcjonalnego „SW” (wraz z buforem) należy jednocześnie zauważyć, że wyznaczony pierwotnie na potrzeby monitoringu obszar badań zakładał lokalizację w jego obrębie 2 turbin (co wynikało również z ustaleń MPZP). Obszar objęty badaniami pokrywa się również częściowo z ostoją ptasią chronioną w ramach sieci obszarów Natura 2000. Niemniej jednak, w ostatecznym kształcie projektowanej inwestycji (ze względu na brak możliwości lokalizacji turbin w granicach obszarów Natura 2000) w granicach obszaru funkcjonalnego „SW” powstanie wyłącznie pojedyncza turbina. Tym samym konieczne jest uwzględnienie powyższego w czasie analizy oddziaływania na ornitofaunę – przeprowadzona inwentaryzacja obejmuje bowiem obszar, który ostatecznie nie będzie związany z realizacją i eksploatacją planowanego przedsięwzięcia. Co istotne obszar ostatecznie wykluczony z inwestycji wykazuje się atrakcyjnością siedliskową (występowanie zadrzewień, odległość ok. 1 km od jeziora) – co z pewnością wpłynęło na przeprowadzoną analizę dotyczącą wykorzystywania terenu inwestycyjnego przez ptaki.

Uwzględniając ostateczny kształt projektowanej inwestycji (w szczególności lokalizację i koncentrację turbin wiatrowych) oraz uzyskane wyniki inwentaryzacji ornitologicznej należy uznać, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie powodować znacząco negatywnego oddziaływania na chronione gatunki ptaków, w szczególności gatunki cenne (np. ptaki szponiaste oraz gatunki chronione tzw. Dyrektywą ptasią). Posadowienie turbin wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą nie spowoduje istotnej ingerencji w atrakcyjne siedliska lęgowe czy żerowiskowe ptaków. Należy również wskazać, że szczególnie atrakcyjne lokalnie biotopy (np. siedliska wodne, obszary zwartych zadrzewień) zlokalizowane są w stosunkowo dużej odległości od planowanego posadowienia turbin – a tym samym nie zostaną zdegradowane, jak również nie przewiduje się istotnego oddziaływania na płoszenie i odstraszenie ptaków od atrakcyjnych miejsc bytowania. Ponadto, brak jest podstaw do przyjęcia, że teren przeznaczony pod realizację inwestycji znajduje się na trasie istotnych i ponadlokalnych tras migracji – zatem „efekt bariery” również nie powinien znacząco negatywnie oddziaływać na populacje ptaków. Największym potencjalnym zagrożeniem, które jednocześnie pozostaje stosunkowo trudne do jednoznacznego zbadania, pozostaje skala potencjalnych kolizji z turbinami wiatrowymi. Jak wskazano powyżej teren inwestycyjny nie charakteryzuje się szczególnie istotnym potencjałem przyrodniczym w kontekście występowania

ornitofauny – niemniej jednak przeprowadzone badania wskazują na okresy zwiększonej aktywności ptaków, w szczególności czas migracji wiosennych i jesiennych czy dyspersji polęgowej. Przeloty nad analizowanym terenem miały charakter głównie przelotów lokalnych na stosunkowo niewielkie odległości – w czasie żerowania czy poszukiwania miejsc odpoczynku. Spośród gatunków w odniesieniu do których odnotowano przeloty na pułapie kolizyjnym dominowały gatunki szeroko rozpowszechnione, niemniej odnotowano również cenne gatunki ptaków objęte Dyrektywą ptasią. Należą do nich: żuraw (w zasadzie we wszystkich okresach fenologicznych), błotniak stawowy (w szczególności w okresie dyspersji polęgowej), kania ruda (w szczególności w okresie migracji jesiennej) czy bielik (odnotowywano pojedyncze przeloty w różnych okresach).

W związku z powyższym niezbędne jest – w oparciu o zasadę przezorności oraz niepewność danych co do faktycznej skali śmiertelności ptaków w wyniku z kolizjami – zastosowanie działań minimalizujących celem maksymalnego ograniczenia kolizji przedstawicieli awifauny z turbinami wiatrowymi. W opinii tutejszego organu niezbędne jest zatem, aby na wszystkich turbinach wchodzących w skład projektowanej elektrowni wiatrowej zamontować całoroczny automatyczny detekcyjno-reakcyjny system wykrywania oraz płoszenia ptaków z jednoczesnym interwencyjnym zatrzymywaniem turbin. Parametry systemu należy skalibrować w uzgodnieniu ze specjalistą ornitologiem – przy czym musi on rozpoznawać ptaki o rozpiętości skrzydeł co najmniej 1,1 m, z kolei wyłączenie turbiny musi nastąpić bezwzględnie przy odległości detekcji wynoszącej 300 m.

Kolejną z grup zwierząt narażonych na negatywne oddziaływanie wynikające z eksploatacji elektrowni wiatrowych są nietoperze. W związku z powyższym przeprowadzona inwentaryzacja przyrodnicza odnosiła się również do tej grupy zwierząt. Badania chiropterofauny przeprowadzone zostały w oparciu o tereny wyznaczone na potrzeby inwentaryzacji ptaków – tj. obszary funkcjonalne „NE” oraz „SW”. Metodyka prowadzonych badań obejmowała nasłuchy akustyczne w stałych punktach pomiarowych oraz nasłuchy akustyczne na transektach. W kontekście pierwszej z ww. metod należy wskazać, że w obrębie terenu badań wyznaczono 7 stałych punktów nasłuchowych zlokalizowanych w terenie otwartym, w pobliżu planowanych lokalizacji turbin wiatrowych. Podczas całonocnych badań akustycznych punkty stałe były monitorowane dwukrotnie w ciągu nocy, a łączny czas rejestracji w punkcie wyniósł 30 minut. Z kolei w celu przeprowadzenia kontroli drugą ze wskazanych metod wyznaczono 2 transekty nasłuchowe zlokalizowane na terenie otwartym, w pobliżu planowanych lokalizacji turbin wiatrowych. Zostały one wyznaczone wzdłuż elementów terenu potencjalnie istotnych dla nietoperzy w pobliżu przybliżonych lokalizacji turbin wiatrowych. Sesja akustyczna na każdym z transektów trwała od 10 do 20 minut. Podczas całonocnych badań akustycznych transekty były monitorowane dwukrotnie w ciągu nocy, a łączny czas rejestracji wynosił od 20 do 40 minut. W trakcie prowadzonych badań starano się (w miarę możliwości) poddać analizie wysokości przelotów zaobserwowanych nietoperzy i sposób lotu oraz miejsce, w jakim występowały. Ponadto badanie obejmowało także obliczenie indeksu aktywności nietoperzy. Badania przeprowadzono w podziale na okresy fenologiczne i objęły one następującą ilość wizyt terenowych:

- opuszczanie zimowisk – dwie wizyty wieczorne w dniach 24.03. oraz 31.03.
- wiosenne migracje (tworzenie kolonii rozrodczych) – 3 wizyty wieczorne w kwietniu oraz 3 całonocne w maju,
- okres rozrodu (szczyt aktywności) – 8 wizyt (5 wieczornych i 3 całonocne) w okresie czerwiec – lipiec,
- okres rozpadu kolonii rozrodczych i początku jesiennych migracji, rojenie – 6 wizyt (4 wieczorne i 2 całonocne) w okresie sierpień – 12 września,
- jesiennie migracje, rojenie – 6 wizyt (3 wieczorne, 1 całonocna i 2 popołudniowo-wieczorne) w okresie 20 września – 27 października,
- ostatnie przeloty, początek hibernacji – 2 wizyty wieczorne w dniach 04.11. i 10.11.

Zgodnie z przedstawionymi wynikami monitoringu w okresie zimowania na analizowanym terenie nie odnotowano występowania i aktywności nietoperzy. W okresie wiosennej migracji

i tworzenia kolonii rozrodczych na badanym obszarze odnotowano występowanie 6 gatunków nietoperzy - borowiec wielki, mroczek późny, karlik malutki, karlik większy, karlik drobny, mopek zachodni oraz osobniki z rodzaju *Myotis*. Na podstawie indeksu aktywności stwierdzono, że wyznaczone transekty mogą stanowić ważny lokalny korytarz migracyjny między schronieniami a żerowiskami nietoperzy, w szczególności dla karlika mniejszego. Z kolei jeśli chodzi o wyniki nasłuchów na punktach należy odnotować stosunkowo wysoką aktywność karlika drobnego oraz karlika mniejszego na punkcie P7 (w granicach obszaru SW, niemniej w odległości kilkuset od planowanej lokalizacji turbiny). W okresie rozrodu (tj. szczytowej aktywności populacji lokalnych) również stwierdzono występowanie 6 gatunków nietoperzy, tj. karliki (malutki, większy, drobny), borowiec wielki, mroczek późny i gacek brunatny. Odnotowano także nietoperze należące do rodzaju *Myotis*. W okresie rozrodczym obszar planowanej farmy wiatrowej może być ważnym miejscem żerowania dla następujących gatunków nietoperzy: borowiec wielki oraz karliki (malutki, większy i drobny). Nietoperze te są najczęściej spotykane w pobliżu wsi (punkty nasłuchowe P4, P5, P7 – w granicach obszaru „NE”) oraz na otwartym terenie w pobliżu punktu P6 (obszar „SW”) oraz obu transektów. Jednocześnie należy wskazać, że inwentaryzacja nie potwierdziła istotnej regularności w wykorzystywaniu analizowanego terenu – szczególnie wysoki indeks aktywności odnotowano wyłącznie w czasie całonocnych kontroli w dniach 14.07. oraz 20.07. W pozostałym okresie odnotowało wyłącznie pojedyncze przeloty. W okresie rozpadu kolonii rozrodczych, początku jesiennych migracji oraz rojenia odnotowano zwiększoną różnorodność gatunkową chiropterofauny na badanym terenie. Odnotowano bowiem 8 gatunków, tj. karlik malutki, karlik drobny, borowiec wielki, karlik większy, mopek zachodni, mroczek późny, gacek brunatny, mroczek posrebrzany oraz osobniki z rodzaju *Myotis*. W analizowanym okresie obszar planowanej farmy wiatrowej stanowi ważne żerowisko dla borowca wielkiego oraz karlików. Nietoperze te najintensywniej wykorzystują żerowiska w pobliżu wsi (stałe punkty nasłuchowe P4 – obszar „NE” oraz P5 i P7 – obszar „SW”) i nie korzystają z otwartej przestrzeni w tak wysokim stopniu, jak w okresie lęgowym. Ponownie należy również wskazać na nieregularny sposób wykorzystywania przedmiotowego terenu – znacząco zwiększone indeksy aktywności odnotowano w czasie całonocnych kontroli w dniach 03.08. oraz 10.08. W czasie prac terenowych prowadzonych na obszarze farmy wiatrowej w okresie jesiennych migracji stwierdzono występowanie 5 gatunków nietoperzy, tj. karlik malutki, karlik drobny, borowiec wielki, karlik większy, mroczek późny i nietoperze przynależące do rodzaju *Myotis*. Analiza indeksu aktywności wykazuje na zwiększoną częstotliwość obserwacji w odniesieniu do karlika malutkiego oraz karlika drobnego, w szczególności w obrębie transektu T2 (obszar funkcjonalny „SW”) oraz punktu nasłuchowego P7 (obszar funkcjonalny „SW” – punkt zlokalizowany kilkaset metrów od planowanej lokalizacji turbiny). W związku z powyższym należy stwierdzić, że w okresie jesiennych migracji analizowany termin nie pełni szczególnie istotnej roli dla gatunków nietoperzy. Ponadto, ich zwiększoną aktywność w tym okresie fenologicznym odnotowano w obrębie terenu, gdzie planowane jest posadowienie wyłącznie pojedynczej turbiny. Z kolei podczas prac terenowych prowadzonych na planowanej farmy wiatrowej w okresie początków hibernacji nie odnotowano aktywności nietoperzy. W celu rozszerzenia danych przyrodniczych oraz rzetelnego oszacowania potencjalnego oddziaływania na chiropterofaunę przeprowadzono również uzupełniający monitoring przy wykorzystaniu masztu meteorologicznego, który został umiejscowiony w pobliżu planowanej lokalizacji turbiny WTG02 i lokalizacji punktu nasłuchowego P3. Na maszcie zamontowano również 2 detektory ultrasoniczne wyposażone w mikrofony – których celem było rejestrowanie nagrań głosów echolokacyjnych nietoperzy. Szczegółowym celem było możliwie najdokładniejsze oszacowanie zagrożenia dla poszczególnych gatunków wynikającego z przelotów na pułapie kolizyjnym z turbinami wiatrowymi. W czasie cyklu badawczego prowadzonego od kwietnia 2022 r. do marca 2023 r. na obszarze planowanego przedsięwzięcia w czasie prowadzenia nasłuchów z wykorzystaniem masztu meteorologicznego stwierdzono występowanie 5 gatunków nietoperzy: mroczek późny, borowiec wielki, karlik większy,

karlik malutki, karlik drobny oraz nietoperzy nieoznaczonych – należących do grupy rodzajów borowiec/mroczek/mroczak, rodzaju nocek oraz do rodzaju gacek. W okresie prowadzenia monitoringu obejmującego wszystkie okresy fenologiczne zarejestrowano łącznie 5.700 jednostek aktywności nietoperzy, przy czym 2274 dotyczyły przelotów nietoperzy na pułapie kolizyjnym. Gatunkiem zdecydowanie najbardziej narażonym na to zagrożenie jest borowiec wielki, w przypadku którego odnotowano 1574 przeloty pułapie kolizyjnym (tj. ok. 69% wszystkich odnotowanych). W dalszej kolejności należy również wskazać na zagrożenie dla gatunków nieoznaczonych – należących do grupy rodzajów borowiec/mroczek/mroczak – w przypadku których odnotowano 340 potencjalnych kolizji (tj. ok. 15% wszystkich odnotowanych). Wyniki monitoringu nietoperzy wskazują, że obszar planowanego przedsięwzięcia w czasie kolejnych okresów fenologicznych wykorzystywany jest przez nietoperze w różnym stopniu, ale zgodnie z ogólnie obserwowanymi schematami:

- ze względu na brak miejsc gromadzących licznie hibernujące nietoperze, obszar planowanego przedsięwzięcia i jego okolice nie są intensywnie wykorzystywane przez nietoperze zarówno wczesną wiosną, jak i późną jesienią;
- okresy migracji wiosennych i jesiennych charakteryzują się nieco zwiększoną aktywnością nietoperzy. W tych okresach zdarzają się zwykle pojedyncze noce, gdy aktywności nietoperzy osiągają progi aktywności umiarkowanych lub wysokich;
- szczególnie wysokimi aktywnościami nietoperzy na obszarze planowanego przedsięwzięcia wyróżnia się okres rozpadu kolonii rozrodczych, początków migracji i rojenia. W tym okresie nocne indeksy aktywności często osiągają wartości aktywności umiarkowanych, a także wysokich. Jest to związane m.in. z dyspersją młodych osobników, wylatujących z okolicznych kolonii rozrodczych a także początkami migracji jesiennych. Wysokie indeksy aktywności nietoperzy osiągane w czasie niektórych nocy, w tym okresie fenologicznym, mogą być związane z rojeniem się poszczególnych gatunków wokół charakterystycznych, wysokich elementów krajobrazu. (W przyszłości, po wybudowaniu, także wokół turbin wiatrowych). W związku z powyższym można stwierdzić, że obszar planowanego przedsięwzięcia charakteryzuje się chiropterofauną typową dla krajobrazu rolniczego niżu Polski. Teren ten nie wyróżnia się pod względem występowania gatunków rzadkich i szczególnie zagrożonych. Obszar planowanego przedsięwzięcia może być relatywnie intensywnie wykorzystywany przez nietoperze w okresie późnego lata, od początku sierpnia do połowy września). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę potencjalne lokalizacje poszczególnych elektrowni wiatrowych oraz minimalną wysokość dolnego punktu śmigła rotora na poziomie kilkudziesięciu m n.p.t. negatywne oddziaływanie na nietoperze polegające na zagrożeniu kolizjami z rotorami turbin wiatrowych najprawdopodobniej będzie zachodziło. Jednocześnie trzeba wskazać, że trudno jest oszacować wielkość, a przede wszystkim istotność tego oddziaływania. Tym samym należy podjąć stosowne działania minimalizujące i ograniczające potencjalnie negatywne oddziaływanie eksploatacji turbin wiatrowych na chiropterofaunę. W związku z powyższym w celu ochrony lokalnej chiropterofauny zastosować wyłączenia wszystkich turbin wiatrowych w okresie 01 sierpnia – 15 września danego roku uwzględniając następujące warunki:

- a) wyłączenie turbin powinno być wprowadzane przez co najmniej 6 godzin od zachodu słońca,
- b) z wyłączenia turbin można zrezygnować, gdy w czasie danego dnia/nocy prędkość wiatru (mierzona na wysokości gondoli) jest większa niż 6 m/s,
- c) z wyłączenia turbin można zrezygnować, gdy w czasie danego dnia/nocy temperatura powietrza (mierzona na wysokości gondoli) jest mniejsza niż 10 stopni C.

W związku z konkluzjami monitoringów występowania oraz potencjalnych zagrożeń wynikających z prawdopodobieństwem kolizji z turbinami wiatrowymi ornito- oraz chiropterofauny tutejszy organ – na podstawie art. 82 ust. 1 pkt. 2 lit. c) – wskazuje również, że niezbędnym warunkiem eksploatacji przedmiotowej inwestycji jest również prowadzenie monitoringu porealizacyjnego wspomagane monitoringiem śmiertelności ptaków – szczegółowe wytyczne dotyczące zakresu

przedmiotowych monitoringów zostały wskazane w sentencji niniejszej decyzji w pkt II ppkt. 2.2 oraz 2.3. Należy również wskazać, że wyniki monitoringu porealizacyjnego oraz monitoringu śmiertelności ornitofauny posłużą do analizy faktycznego oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej na chronione gatunki ptaków oraz oceny czy jej funkcjonowanie nie powoduje znacząco negatywnego oddziaływania na ornitofaunę. Za wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania zostanie uznana sytuacja, gdy wynikająca z monitoringów skala śmiertelności gatunków wyszczególnionych w tzw. Dyrektywie ptasiej przekroczy 1 os./turbinę/rok. W przypadku nietoperzy dane dotyczące śmiertelności zostaną poddane indywidualnej analizie w kontekście oddziaływania na lokalne populacje, która uwzględni wyniki monitoringów przed- oraz porealizacyjnych oraz monitoringów śmiertelności. Wówczas Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie może nakazać zastosowanie przez inwestora dodatkowych, innych niż dotychczas realizowane, działań minimalizujących ograniczających dalszy wpływ farmy na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. W takim przypadku inwestor jest zobowiązany bez zbędnej zwłoki oraz na własny koszt podjąć i zrealizować ww. działania, których ostateczny zakres zostanie określony w porozumieniu i przy akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ewentualne dodatkowe działania minimalizujące mogą objąć w szczególności: przedłużenie terminu prowadzenia monitoringu, zmianę jego zakresu oraz nakaz natychmiastowego (całkowitego bądź okresowego) wstrzymania pracy poszczególnych turbin. W przypadku wystąpienia opisywanej sytuacji możliwe jest również wszczęcie postępowania, o którym mowa w art. 82 ust. 1c ustawy o oś w związku z art. 362 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.) zmierzającego do wydania decyzji administracyjnej nakładającej obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia.

Uwzględniając specyfikę i zakres oddziaływań związanych z eksploatacją przedsięwzięcia nie przewiduje się również, że posadowienie i funkcjonowanie turbin wiatrowych wiązało się z możliwością istotnego oddziaływania pozostałych grup zwierząt (w tym ssaków). Lokalizacja pojedynczych turbin oddalonych od siebie o co najmniej 300 m (zgodnie z wymogami MPZP oraz przedstawionym planem zagospodarowania terenu) nie spowoduje powstania bariery migracyjnej nawet dla dużych zwierząt lądowych. Należy również wskazać, że (zgodnie z przedstawionymi analizami) lokalizacja turbin nie nastąpi w miejscach szczególnie istotnych korytarzy migracyjnych dla zwierząt lądowych.

Kolejną płaszczyzną niezbędną do oceny pozostaje oddziaływanie eksploatacji turbin wiatrowych na krajobraz – w szczególności uwzględniając lokalizację przedsięwzięcia w obszarze chronionego krajobrazu „B” (Myślibórz). Analizę w przedmiotowym zakresie oparto na kilku częściach składowych. W pierwszej kolejności określono parametry zasięgu widoczności przedmiotowej inwestycji. W dalszej części przedstawiony został przestrzenny zasięg wykonanych analiz. Powyższe uwarunkowania stanowiły punkt wyjścia do dokonania wstępnej oceny ryzyka związanego z potencjalnie negatywnym oddziaływaniem przedsięwzięcia na krajobraz. Końcowym elementem analizy było przeprowadzenie faktycznej oceny oddziaływania w przedmiotowym zakresie. W związku z powyższym należy wskazać, że planowane przedsięwzięcie (niezależnie od przyjętego wariantu) będzie w znacznym stopniu widoczne zarówno w odbiorze wertykalnym (pionowym) jak i horyzontalnym (poziomym) jedynie w swoim najbliższym otoczeniu tj. z pól uprawnych, na których posadowione będą turbiny oraz z fragmentu drogi powiatowej relacji Pniów – Iłowo – Nawrocko w okolicy wsi Iłowo, a także ze środkowego odcinka drogi relacji Czerników – Nawrocko. Przeprowadzono również analizę widoczności w obu płaszczyznach (pionowej i poziomej) w odniesieniu do 8 najbliższych miejscowości, tj. Nawrocko, Iłowo, Rościn, Pniów, Czerników, Sarbinowo, Zgoda, Myślibórz. Wyniki w tym zakresie wskazują na zdecydowanie większą widoczność projektowanych turbin w ujęciu horyzontalnym. Największe poziom widoczności turbin (a tym samym oddziaływania na krajobraz) wykazano w odniesieniu do zabudowań w miejscowości Iłowo. W celu przeprowadzenia rzetelnej oceny oddziaływania w analizowanym zakresie niezbędne było wyznaczenie zasięgu przestrzennego prowadzonych badań, który można uznać za obszar tożsamy ze strefą

potencjalnego znaczącego oddziaływania wizualnego. Planowana inwestycja znajduje się w obszarze stanowiącym fragment moreny falistej dennej o równinno-falistej rzeźbie, rozciętej erozyjnie dolinami cieków i rynien polodowcowych zajętych przez liczne jeziora. Tym samym – zgodnie z dostępnymi metodykami – strefa potencjalnego znaczącego oddziaływania wizualnego dla terenów falistych wynosi do 5 km od skrajnych elektrowni farmy. Na tej podstawie przeprowadzono również wstępną ocenę ryzyka wystąpienia znacząco negatywnego oddziaływania na krajobraz. W ramach powyższego przedstawiono 3 kategorie stref ryzyka wraz ze wskazaniem wytycznych umożliwiających zakwalifikowanie terenu do danej strefy. Tym samym wyznaczono:

- a) strefę znacznego ryzyka (m.in. lokalizacja w obrębie lub sąsiedztwie najcenniejszych form ochrony przyrody, parków historycznych, terenów wpisanych na listę dziedzictwa UNESCO oraz innych wyjątkowo cennych i zagrożonych terenów o znaczeniu przyrodniczym lub kulturowym),
- b) strefę średniego ryzyka (m.in. mniej cenne formy ochrony przyrody, projektowane formy ochrony przyrody czy zabytków, elementy systemów ekologicznych (np. regionalne czy krajowe korytarze ekologiczne), strefy ochrony konserwatorskiej)
- c) strefę małego ryzyka obejmującego pozostałe tereny i obszary.

Przenosząc powyższe na grunt indywidualnej analizy dotyczącej planowanego przedsięwzięcia uznano, że nie będzie ono realizowane w obrębie, sąsiedztwie oraz zasięgu oddziaływania terenów, które należałoby uznać za obszary kwalifikujące się do strefy znacznego ryzyka. Niemniej jednak, teren inwestycyjny (wraz z zasięgiem oddziaływania przyjętym do analizy) obejmuje obszary wchodzące w skład strefy średniego ryzyka. Dotyczy to w szczególności:

- lokalizacji w granicach obszaru chronionego krajobrazu „B” Myślibórz,
- lokalizacji w sąsiedztwie obszaru Natura 2000,
- lokalizacji w obrębie obszarów ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków wraz ze strefami ochrony konserwatorskiej W.I, W.II, W.III.

W związku z powyższym ustalono wstępną ocenę ryzyka wystąpienia znaczącego oddziaływania na krajobraz jako strefę II – średniego ryzyka. Taka kwalifikacja lokalizacji farmy wiatrowej powinna być traktowana jako możliwe prawdopodobieństwo wystąpienia konfliktu, a tym samym wymagająca pogłębionej analizy. W związku z powyższym ocenie poddano następujące elementy oddziaływania na krajobraz: wpływ wizualny na krajobraz; wpływ wizualny na zabytkowe wartości krajobrazu kulturowego oraz wpływ na fizjonomię krajobrazu. W odniesieniu do oddziaływania wizualnego należy wskazać, że krajobraz wiejski w tym rejonie gminy Myślibórz zostanie zmniejszony, wieże turbin wiatrowych będą stanowić nowy element krajobrazowy, który ze względu na wysokość, formę i kolorystykę stanie się nową dominantą krajobrazową. To z kolei spowoduje, że miejscowo zmieni się typologia krajobrazu z typu wiejskiego (krajobraz przyrodniczo-kulturowy) na typ przemysłowo-energetyczny (krajobraz kulturowy). Planowana inwestycja wpłynie również na walory estetyczne krajobrazu. Względnie otwarty charakter istniejących krajobrazów z perspektywy miejscowości Nawrocko, Iłowo, Sarbinowo i Zgoda spowoduje, że inwestycja będzie widoczna z części zabudowy mieszkalnej oraz z dróg w miejscach niezasłoniętych przez bariery widokowe (takie jak tereny zalesione i zadrzewione np. szpalery drzew wzdłuż dróg, pojedyncze grupy drzew i kępy roślinności). Oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na krajobraz na etapie eksploatacji będzie trwałe, bezpośrednie, z ograniczonym zasięgiem (widoczności) oraz zmiennej intensywności w zależności od pory roku, która wpływa na gęstość zieleni otaczającej miejscami obszar planowanego przedsięwzięcia. Charakter krajobrazu zostanie zmieniony poprzez wprowadzenie elementów antropogenicznych. Dla zweryfikowania i syntetycznego zdefiniowania wpływu planowanej farmy wiatrowej na otaczający krajobraz przyjęto 13 punktów ekspozycji widokowej. Do analizy wybrano miejsca, z których widoczność farmy wiatrowej będzie największa (skraje zabudowy wsi i terenów otwartych, skrzyżowania dróg, ciągi komunikacyjne itp.). W odniesieniu do wyznaczonych punktów ekspozycji wykonano dokumentację fotograficzną wraz z naniesieniem wyskalowanych wizualizacji turbin

wiatrowych – co daje ogłód na faktyczne oddziaływanie wizualne na etapie eksploatacji przedsięwzięcia. Należy uznać, że sylwety turbin zajmują stosunkowo niewielki wycinek krajobrazu. Wykonana dokumentacja fotograficzna nie wskazuje, aby projektowane turbiny stanowiły dominantę widokową (w szczególności w ujęciu horyzontalnym). Należy również pamiętać, że potencjalnie konfliktogenna wizualna ocena krajobrazu wiąże się z dużym stopniem subiektywności – trudno zatem przeprowadzić jej jednoznaczną analizę opierającą się o w pełni mierzalne wskaźniki. Reasumując należy wskazać, że oddziaływanie wizualne na krajobraz związane z posadowieniem turbin z pewnością będzie występować i warunki krajobrazowe ulegną zmianie. Niemniej jednak, w opinii tutejszego organu analiza w tym zakresie przeprowadzona została w sposób rzetelny i pozwala na stwierdzenie, że brak jest podstaw, aby uznać powstałe oddziaływanie wizualne na krajobraz jako oddziaływanie znacząco negatywne. Z kolei w kontekście oddziaływania wizualnego na zabytkowe wartości krajobrazu kulturowego należy wskazać, że planowane przedsięwzięcie znajduje się w odległości ok. 850 m od najbliższych zabytków objętych ochroną konserwatorską. Jak wykazały analizy widoczność elementów farmy z miejsc położonych w sąsiedztwie najbliższych zabytków ujętych w rejestrze jest niska. Turbiny wiatrowe są widoczne na dalekim tle zabytków, ale zajmują niewielki wycinek krajobrazu, nie zaburzając znacząco odbioru wizualnego obiektów zabytkowych. Turbiny skupiają wzrok głównie na terenach otwartych. Dla większości lokalizacji widoczność zostanie dodatkowo obniżona w okresie pełnego ulistnienia okolicznych drzew i krzewów. Odnosząc się do wpływu posadowienia turbin wiatrowych na fizjonomię krajobrazu należy wskazać, że nie nastąpi istotne naruszenie struktury przyrodniczej, ze względu na brak fragmentacji lokalnych ekosystemów. Przedsięwzięcie będzie realizowane wyłącznie na terenach rolniczych – gruntach ornych, a więc na terenach – co do zasady – nie przedstawiających szczególnej wartości przyrodniczej. Dodatkowo, brak ogrodzenia elementów farmy oraz fakt, że w otoczeniu planowanej inwestycji znajdują się obszary lasów, które w dalszym ciągu będą utrzymywać funkcje lokalnych korytarzy ekologicznych spowoduje, że obszar planowanej elektrowni wiatrowej nie naruszy struktury i funkcjonowania korytarzy ekologicznych. Infrastruktura farmy wiatrowej nie wpłynie negatywnie na łączność pomiędzy najwartościowszymi strukturami przyrodniczymi krajobrazu w sąsiedztwie inwestycji. Krajobraz obszaru planowanej inwestycji klasyfikuje się jako krajobraz wiejski z elementami typowymi dla obszaru pojezierzy. Należy jednak podkreślić, że w tej części obszaru, już znajduje się wiele elementów o charakterze przemysłowym, tj. linii energetycznych wysokiego i średniego napięcia, farm fotowoltaiczne oraz turbin wiatrowych. Tym samym nie sposób uznać, że realizacja i eksploatacja planowanej spowoduje znacząco negatywne oddziaływanie w odniesieniu do jakiegokolwiek płaszczyzny związanej z ochroną krajobrazu. Dodatkowy element, które należy wskazać w analizowanym kontekście to przeprowadzona analiza efektów wizualnych (w tym migotania cienia), która została przedstawiona powyżej i której konkluzje również wskazują na brak znacząco negatywnego oddziaływania. Ponadto, obszar związany z realizacją przedsięwzięcia nie został wskazany jako tzw. krajobraz priorytetowy w przeprowadzonym *Audycie krajobrazowym województwa zachodniopomorskiego* (informacje dostępne pod adresem <http://audytkrajobrazowy-projekt.rbgp.pl/mapa-krajobrazy.html>) .

Biorąc pod uwagę lokalizację przedsięwzięcia względem terenów cennych przyrodniczo, w tym granic form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 z późn. zm.) – dalej zwanej ustawą o ochronie przyrody, analizowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w granicy obszaru chronionego krajobrazu „B” Myślibórz. Obszary chronionego krajobrazu to tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowych ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Należy nadmienić, że wielopłaszczyznowa ocena oddziaływania na walory krajobrazowe – stanowiące jedną z potencjalnie istotniejszych płaszczyzn oddziaływania na farm wiatrowych na środowisko – została przeprowadzona powyżej. W konkluzji wskazano, że pomimo niewątpliwych zmian krajobrazowych

spowodowanych przez posadowienie turbin wiatrowych brak jest podstaw, aby uznać zaistniałe oddziaływanie za znacząco negatywne.

Lokalizacja przedsięwzięcia w ww. obszarze chronionego krajobrazu wymaga dodatkowo przedstawienia jego charakterystyki, jak również oceny możliwości realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia w odniesieniu do obowiązujących na terenie obszaru zakazów. Tym samym należy wskazać, że obszar chronionego krajobrazu „B” Myślibórz charakteryzuje się dużymi walorami przyrodniczymi oraz naturalnym połodowcowym krajobrazem Pojezierza Pomorskiego z dużą ilością oczek wodnych. Teren rozciągnięty jest ekosystemem doliny Myśli oraz akwenami połodowcowych jezior rynnowych (jeziro Zielin, Dolskie, Postne) połączonymi ciekami wodnymi. Występują tutaj duże deniwelacje terenu oraz malownicze formy krajobrazowe i geomorfologiczne (sandry, moreny czołowe i denne, równiny jeziorne). Obszar charakteryzuje się krajobrazem rolniczym z dużym udziałem użytków rolniczych. Kompleksy leśne występują głównie w części południowej, zachodniej oraz północno-wschodniej obszaru. Z uwagi na lokalizację przedsięwzięcia w granicach ww. formy ochrony przyrody w przedmiotowym postępowaniu poddano analizie oddziaływanie inwestycji na ww. obszar. Dla obszaru chronionego krajobrazu „B” Myślibórz obowiązują zapisy Uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2091), w której określone zostały m.in. obowiązujące w granicy analizowanego terenu zakazy. Jednym z nich jest zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy ooś, dla którego wprowadzono odstępstwo względem przedsięwzięć, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania.

Uwzględniając powyższe uwarunkowania oraz skalę i zakres przedsięwzięcia należy uznać, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się z możliwością negatywnego oddziaływania na wartości przyrodnicze, dla ochrony których ustanowiony został ww. obszar chronionego krajobrazu. W związku ze sposobem wykorzystywania terenu inwestycyjnego przez zwierzęta, realizacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się zabijaniem dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu – tj. złamania zakazu o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt. 1 ww. uchwały. W związku z realizacją przedsięwzięcia nie dojdzie również do likwidacji zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych (tj. złamania zakazu wskazanego w § 2 ust. 1 pkt. 3) ww. uchwały). Zakres prac związany z realizacją przedsięwzięcia nie obejmuje wydobywania do celów gospodarczych skał, skamieniałości, minerałów i bursztynu; wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu oraz dokonywania zmian stosunków wodnych – a zatem nie spowoduje złamania zakazów wskazanych w § 2 ust. 1 pkt. 4 – 6 ww. uchwały. W granicach i bezpośrednim sąsiedztwie działki inwestycyjnej nie występują również naturalne oraz sztuczne zbiorniki wodne, rzeki, starorzecza oraz obszary wodno-błotne – realizacja projektowanej zabudowy nie spowoduje więc także złamania zakazów wskazanych w § 2 ust. 1 pkt. 7 – 8 ww. uchwały.

Przeprowadzona analiza wskazuje również, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie negatywnie oddziaływać także na pozostałe obszary, o których mowa w art. 63 ust. 2 ustawy ooś. Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie również poza siecią korytarzy ekologicznych.

W ramach przeprowadzonego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia tutejszy organ przeanalizował również pośrednie oddziaływania planowanej inwestycji na znajdujące się w buforze 5 km obszary Natura 2000. Jak wynika z ogólnodostępnych informacji we wskazanym buforze zlokalizowane są obszary Natura 2000: Ostoja Witnicko-Dębniańska PLB320015, Jezioro Dobropolskie PLH320070 oraz Pojezierze Myśliborskie PLH320014.

Pierwszy z ww. obszarów zajmuje część lasów województwa lubuskiego, położonych na północ od rzeki Warty, porastających strefę krawędziową jej doliny oraz przylegający do nich dość zwarty kompleks leśny zajmujący środkową, zachodniopomorską część ostoi, a także mozaikę gruntów

rolnych, oczek śródpolnych i mniejszych jezior, zadrzewień i fragmentów leśnych zawartych pomiędzy miejscowościami Warnice i Trzcińsko-Zdrój. Obszar wyróżnia się dużą lesistością (ok. 70 % powierzchni ostoi), z przewagą borów sosnowych, w mniejszej ilości występują tu łągi, grądy i buczyny, koncentrujące się głównie wzdłuż dolin rzecznych, wokół jezior i oczek wodnych. W obrębie lasów znajdują się liczne torfowiska mszarne, oczka dystroficzne oraz większe zbiorniki wodne – jeziora eutroficzne. Północna część ostoi charakteryzuje się falisto-pagórkowatą i wzgórzową rzeźbą terenu z licznymi jeziorami i oczkami wodnymi. W zagospodarowaniu tego obszaru występuje mozaika użytków rolnych z przewagą gleb wysokiej jakości oraz fragmentów leśnych, przechodzących w zwarte lasy obejmujące zlewnię rzeki Myśli, które dalej połączone są z Puszczą Barlinecką położoną na wschód od ostoi. Aktualnie teren ostoi jest w stosunkowo małym stopniu zurbanizowany i przekształcony antropogenicznie, jednakże ze względu na wysokie wartości krajobrazowe ostoja znajduje się pod dość silną presją rekreacji i turystyki. Zachowaniu i utrzymaniu siedlisk cennych gatunków ptaków na terenie Ostoi Witnicko-Dębniańskiej sprzyja urozmaicony krajobraz polodowcowy i wiążąca się z nim różnorodność siedlisk przyrodniczych, duża lesistość oraz rolnicze tereny nieleśne, stanowiące siedliska żerowiskowe przedmiotów ochrony. Do najważniejszych zagrożeń dla awifauny i jej siedlisk na omawianym obszarze należą: rozwój turystyki i rekreacyjnej zabudowy brzegów jezior oraz presja urbanizacyjna otwartych terenów, stanowiących głównie siedliska żerowiskowe przedmiotów ochrony, napowietrzne linie średniego i wysokiego napięcia, przecinające obszar oraz tereny bezpośrednio z nim sąsiadujące, istniejące, planowane i projektowane farmy wiatrowe skupiające się wokół granic obszaru, w jego bezpośrednim sąsiedztwie, stwarzające dodatkowo efekt barierowy. Bardzo poważnym zagrożeniem dla awifauny jest drapieżnictwo i plądrowanie lęgów przez obce gatunki ssaków drapieżnych takich jak norka amerykańska, szop pracz i jenot. Występują tu co najmniej 34 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy 2009/147/WE z 30 listopada 2009 w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dyrektywy Ptasiej) oraz 2 gatunki ptaków migrujących, z czego 30 gatunków zaliczanych jest do lęgowych, 6 do przelotnych, natomiast 12 gatunków ptaków wymienionych jest w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt (PCK). Wysoką liczebność w okresie lęgowym (powyżej 1 %) osiągają gęgawa, puchacz (PCK), gągoł, żuraw, bielik (PCK), kania czarna (PCK), kania ruda (PCK), rybołów (PCK). Zgodnie ze standardowym formularzem danych (SDF) przedmiotami ochrony ww. obszaru są następujące gatunki ptaków i ich siedliska: zimorodek *Alcedo atthis*, orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, gęgawa *Anser anser*, bąk *Botaurus stellaris*, puchacz *Bubo bubo*, gągoł *Bucephala clangula*, biegus zmienny *Calidris alpina*, lelek *Caprimulgus europaeus*, rybitwa czarna *Chlidonias niger*, bocian biały *Ciconia ciconia*, bocian czarny *Ciconia nigra*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, błotniak łąkowy *Circus pygargus*, derkacz *Crex crex*, łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*, Dzięcioł średni *Dendrocopos medius*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, czapla biała *Ergetta alba*, muchołówka mała *Ficedula parva*, żuraw *Grus grus*, bielik *Haliaeetus albicilla*, bączek *Ixobrychus minutus*, gąsiorek *Lanius collurio*, lerka *Lullula arborea*, podróżniczek *Luscinia svecica*, kania czarna *Milvus migrans*, kania ruda *Milvus milvus*, rybołów *Pandion haliaetus*, trzmielojad *Pernis apivorus*, batalion *Philomachus pugnax*, siewka złota *Pluvialis apricaria*, kropiatka *Porzana porzana*, rybitwa rzeczna *Sterna hirundo*, jarzębatka *Sylvia nisoria*, łęczak *Tringa glareola*. Dla przedmiotowego obszaru na ustanowiony został plan zadań ochronnych na mocy Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Witnicko-Dębniańska PLB320015 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2015 r. poz. 1457). W ww. akcie prawa miejscowego określone zostały istniejące oraz potencjalne zagrożenia dla poszczególnych gatunków, jak również wskazano cele działań ochronnych. W pierwszej kolejności należy wskazać, że potencjalne oddziaływanie pośrednie na ww. obszar może być związane z lokalizacją turbiny oznaczonej jako WTG05 – która będzie znajdować się w odległości ok. 250 m od granic ww. obszaru. Pozostałe 5 turbin zlokalizowane zostanie w odległości wynoszącej od ok. 1640 m do ok. 2880 m.

Jednocześnie należy wskazać, że lokalizacja jednej z turbin w stosunkowo bliskiej odległości stanowiła uzasadnienia o dodatkowego monitoringu ornitologicznego (którego wyniki scharakteryzowano powyżej), który w istotnej mierze koncentrował się również na ocenie oddziaływania na ww. obszar Natura 2000. Na podstawie przeprowadzonych badań ornitofauny uznano, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Witnicko-Dębniańska PLB320015, w tym nie zagrazi w sposób istotny lokalnym populacjom ptaków oraz nie wpłynie negatywnie na możliwość realizacji celów ochrony. Nie przewiduje się również negatywnego oddziaływania na spójność i integralność obszarów Natura 2000 (w tym przypadku w szczególności tzw. obszarów ptasich). Niemniej jednak, na podstawie przeprowadzonych badań uznano także, że istnieje potencjalne zagrożenie dla ornitofauny (w tym gatunków stanowiących przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000), które będzie wiązać się z ryzykiem kolizji ptaków z łopatomy wirnika. Stąd też, w sentencji niniejszej decyzji, określono niezbędne działania minimalizujące (m.in. systemy detekcyjno-reakcyjne na każdej z turbin) oraz monitorujące (monitoring porealizacyjny oraz monitoring śmiertelności). Powyższe działania pozwolą na faktyczną i rzeczywistą oceną oddziaływania eksploatacji turbin wiatrowych na ptaki. W niniejszej decyzji zastrzeżono również, że wyniki prowadzonych monitoringów, mogą skutkować określeniem przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie dodatkowych działań minimalizujących celem ograniczenia potencjalnie negatywnego oddziaływania.

Kolejnym z obszarów Natura 2000 zlokalizowanym w określonym buforze 5 km jest obszar Jezioro Dobropolskie PLH320070. Obszar ten położony jest w południowej części województwa zachodniopomorskiego, na pograniczu powiatów gryfińskiego i myśliborskiego oraz gmin Trzcińsko Zdrój i Myślibórz. Obszar obejmuje Jezioro Dobropolskie (Golenickie) wraz z niewielkim dopływem oraz z kompleksem lasów, torfowisk i łąk stanowiących siedlisko cennych gatunków flory i fauny. Jezioro o charakterze degenerującego jeziora twarowodnego miejscami zachowało płyty podwodnych łąki ramienic oraz jeziorzy morskiej, jednak aktualnie reprezentuje już siedlisko 3150. Położone jest w obniżeniu terenu pomiędzy bezleśnymi wzniesieniami. Linia brzegowa nieregularna, częściowo zalesiona. W bagiennej części nad jeziorami znajdują się osady gytii jeziornej. Duże powierzchnie zajmują płyty szuwarów, turzycowiska, oraz wilgotne łąki. Na niewielkich wyniesieniach występują płyty bogatych gatunkowo łąk świeżych, a na najbardziej ciepłych i suchych szczytach pagórków fragmenty kwiatnych muraw kserotermicznych. Na terenach wyżej położonych znajdują się grądy i buczyny, w tym płyty dobrze zachowanego grądu powstałego spontanicznie. Większość włączonych do ostoji lasów liściastych to łąki olszowo-jesionowe aktualnie z dominacją olchy czarnej (w ostatnich latach jesion gwałtownie zamiera). Przy jeziorze stwierdzono również płyty olszyn źródłkowych. Obszar Jezioro Dobropolskie PLH320070 to obszar o regionalnym znaczeniu przyrodniczym, nie jest dobrze powiązany z krajową i europejską siecią obszarów chronionych. Na niewielkim obszarze zidentyfikowano kilkadziesiąt płatów należących do ośmiu typów siedlisk przyrodniczych, tworzących naturalną mozaikę na powierzchni ok 230 ha, czyli blisko 60% powierzchni całego obszaru. Stwierdzono tu także istotne stanowisko kumaka nizinnego. Zgodnie ze standardowym formularzem danych (SDF) przedmiotami ochrony ww. obszaru są następujące siedliska przyrodnicze: 3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion*, 6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion*), 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*), 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), 91E0 Łąki wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłkowe) 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*) oraz kumak nizinny (*Bombina bombina*) i jego siedliska. Dla przedmiotowego obszaru nie został ustanowiony plan zadań ochronnych. Należy również wskazać, że odległości najbliższej zlokalizowanej turbiny wiatrowej wynosi ponad 1,8 km od granic przedmiotowego obszaru. Uwzględniając wskazaną odległość, jak również charakterystykę planowanego przedsięwzięcia nie

przewiduje się możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na przedmioty ochrony ww. obszar. Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie spowoduje również negatywnego oddziaływania na spójność i integralność sieci obszarów Natura 2000.

Na granicy buforu 5 km zlokalizowany jest również obszar Natura 2000 Pojezierze Myśliborskie PLH320014. Obszar ten położony jest w centralnej części mezoregionu Pojezierza Myśliborskiego. Południkową oś ostoi tworzą liczne, rynnowe i przepływowe jeziora wchodzące w skład hydrograficznej sieci zlewni Myśli. Najważniejsze z nich to: Chłop, Łubie, Sitno Wielkie, Będzin. Do najważniejszych cieków odwadniających zlewnię Myśli w obrębie obszaru należą: kanał Głęboki (odwadniający jezioro Sitno Wielkie), kanał Tarnów (jezioro Tchórzyno i Jezierzycza do jeziora Myśliborskiego). Należy tu podkreślić, iż obszar ostoi uległ w przeszłości znacznej ingerencji w stosunki wodne i niemal całkowicie pozbawiony jest cieków o charakterze naturalnym. Niemniej często obserwuje się tu zjawiska źródłiskowe, zarówno w obrębie lasów jak i ekosystemów nieleśnych. Geomorfologicznie obszar ten stanowi mozaikę form glacialnych (przede wszystkim moren dennych, równin zastoiskowych, rynien glacialnych) związanych z trzema fazami stadium pomorskiego ostatniego zlodowacenia. Stwierdzono tu zróżnicowaną litologię osadów powierzchniowych. Dominują plejstoceńskie gliny zwałowe i piaski gliniaste wysoczyzn morenowych, piaski równin sandrowych, ily i inne frakcje zastoisk lodowcowych (m.in. jezioro Sitno), piaski i żwiry w dolinach rzecznych, holocieńskie gytie (często wapienne) i torfy. W krajobrazie pojeziernym przeważają lasy (liściaste w rejonie Przydarłowa oraz jeziora Chłop, gospodarcze bory iglaste w pozostałej części). Największe powierzchnie ekosystemów nieleśnych (głównie wykorzystywanych rolniczo pól uprawnych i użytków zielonych) znajdują się w otoczeniu jezior: Sitno Wielkie, Chłop, Łubie, Będzin. Największe znaczenie przyrodnicze w ostoii posiada rezerwat florystyczny „Tchórzyno”, utworzony dla zachowania unikatowej flory oraz zbiorowisk mokradłowych powstałych na odsłoniętej sztucznie w XIX w. kredzie jeziornej (m.in. zbiorowisk *Schoenetum nigricantis* i *Cladietum marisci*). Do innych, bardzo cennych przyrodniczo fragmentów ostoii Pojezierza Myśliborskiego należy zaliczyć: wschodni brzeg jeziora Sitno Wielkie (odsłonięte gytowisko wapienne z unikatową florą „kalcyfilną”), rynnę i otoczenie jezior Chłop i Grochacz (jeziora posiadające znamiona mezotroficznych otoczone żyznymi lasami na zboczach) oraz rozległy kompleks leśny w rejonie Przydarłowa (ważny dla zachowania w regionie dużych płatów żyznych buczyn, grądów subatlantyckich oraz łągów wiązowo-jesionowych). Zgodnie ze standardowym formularzem danych (SDF) przedmiotami ochrony ww. obszaru są następujące siedliska przyrodnicze: 3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic *Charetea*, 3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*, 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis*), 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 7210 Torfowiska nakredowe (*Cladietum marisci*, *Caricetum buxbaumi*, *Schoenetum nigricantis*), 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*), 9160 Grądy subatlantyckie (*Stellario-Carpinetum*), 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne, 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe), 91F0 Łęgowe lasy wiązowo-dębowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*) oraz gatunki 1903 lipiennik *Loesela Liparis loeselli*, 1149 Koza *Cobitis taenia*, 1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*, 1163 Głowacz białopłetwy *Cottus gobio*. Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony na mocy Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Myśliborskie PLH320014 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r. poz. 1656; zm. Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego

z 2017 r. poz. 695). Ze względu na odległość analizowanego obszaru wynoszącą ok. 4,8 km od projektowanej infrastruktury towarzyszącej (m.in. stacja GPO) oraz ponad 6,5 od najbliższej turbiny wiatrowej brak jest możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000. Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie stanowić zagrożenia dla realizacji celów ochrony, jak również wpisywać się w istniejące bądź potencjalne zagrożenia dla poszczególnych siedlisk przyrodniczych czy gatunków. Nie wystąpi również oddziaływanie na spójność i integralność sieci obszarów Natura 2000.

W ramach postępowania przeprowadzono również analizę oddziaływania na środowisko w ujęciu skumulowanym – w szczególności z istniejącymi turbinami wiatrowymi. Należy wskazać, że oddziaływanie skumulowane planowanej inwestycji może wystąpić w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny, ornitofaunę, chiropterofaunę oraz krajobraz. Decydującym czynnikiem pozostaje koncentracja turbin wiatrowych i wzajemne odległości pomiędzy funkcjonującymi farmami wiatrowymi. Przedstawione w raporcie oś informacje, jak również dane znajdujące się w zasobach tutejszego organu wskazują, że lokalizacja większości istniejących bądź planowanych farm wiatrowych przekracza 5 km od miejsca posadowienia turbin w ramach analizowanego przedsięwzięcia (a zdecydowana większość istniejących farm zlokalizowana jest w odległości przekraczającej 10 km). Jediną instalacją, które funkcjonowanie może doprowadzić do ryzyka kumulowania się oddziaływań pozostaje Zespół Elektrowni Wiatrowych Wysoka III – Nawrocko, składająca się z 3 turbin wiatrowych zlokalizowanych w odległościach wynoszących 3,4 – 6,4 km. Uwzględniając powyższe odległości należy wykluczyć możliwość kumulowania się oddziaływań w kontekście wpływu na klimat akustyczny czy walory krajobrazowe. Tym kumulacja oddziaływań mogłoby wystąpić wyłącznie w odniesieniu do wpływu na ptaki, w szczególności w związku ze stworzeniem bariery migracyjnej. Niemniej jednak należy wskazać, że turbiny wiatrowe wchodzące w skład analizowanej w niniejszym postanowieniu farmy wiatrowej są posadowione raczej w linii północ-południe, z kolei turbiny Zespołu Elektrowni Wiatrowych Wysoka III – Nawrocko w linii zachód-wschód. Tym samym nie stanowią one wzajemnego przedłużenia „ściany wiatraków”, która istotnie mogłaby spowodować wytworzenie się kilkukilometrowej bariery ze stosunkowo gęsto posadowionymi turbinami (np. na trasie przelotu w kierunku południowym czy południowo-zachodnim pomiędzy Jeziorem Myśliborskim a zwartymi kompleksami zadrzewień). W opinii tutejszego organu powyższe okoliczności znacząco ograniczają możliwość wzajemnego kumulowania się oddziaływań w tym zakresie. W dalszej kolejności należy zauważyć, że przeprowadzony monitoring ornitofauny oceniając sposób wykorzystywania terenu projektowanej farmy wiatrowej wskazuje raczej na lokalne migracje na niewielkich dystansach – co również może świadczyć o umiarkowanym zagrożeniu kumulowania się oddziaływań w postaci wytworzenia się bariery ekologicznej. W ramach niniejszej decyzji nałożono również na inwestora obowiązki prowadzenia monitoringu porealizacyjnego oraz monitoringu śmiertelności ornitofauny, a w zależności od uzyskanych wyników ewentualnego zastosowania dodatkowych środków minimalizujących oddziaływanie. Wskazane środki pozwolą na ograniczenie zagrożenia dla ptaków związanego z eksploatacją farmy, również w kontekście oddziaływania skumulowanego.

Na podstawie analizy przeprowadzonej na załączonych do wniosku dokumentach, w tym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz jego uzupełnieniu, określono oddziaływania i potencjalne zagrożenia środowiska, związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia. W oparciu o informacje zawarte w tych dokumentach zostały zdefiniowane warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia zapewniające ochronę środowiska. W związku z powyższym można stwierdzić, iż planowane przedsięwzięcie nie spowoduje naruszenia obowiązujących norm ochrony środowiska oraz nie pogorszy istniejącego stanu środowiska, pod warunkiem zachowania parametrów technicznych i technologicznych, dla których przeprowadzono analizę w raporcie oś i jego uzupełnieniu oraz spełniając szereg zaleceń określonych w ww. raporcie, które zostały uwzględnione również w niniejszej decyzji.

W toku niniejszego postępowania nie stwierdzono konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla planowanego przedsięwzięcia.

W niniejszej decyzji nie nałożono obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, ponieważ planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązać się z ryzykiem oddziaływania poza granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Z uwagi na powyższe nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

Należy dodać, że w oparciu o art. 33 ust. 1 ustawy ooś Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie zapewnił społeczeństwu możliwość udziału w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym, w tym możliwość zgłaszania uwag i wniosków do prowadzonego postępowania. Konsultacje społeczne wyznaczono w terminie od dnia 18 grudnia 2024 r. do dnia 18 stycznia 2025 r. (włącznie). W wyznaczonym terminie do tutejszego urzędu nie wpłynęły żadne uwagi oraz wnioski. Nie występowano również o możliwość zapoznania się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją.

Niniejszą decyzję wydano na podstawie następujących zapisów ustawy ooś:

- art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, zgodnie z którymi decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, a jej uzyskanie jest wymagane dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r, określającym właściwość organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach
- art. 82, zgodnie z którym w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydanej po przeprowadzaniu oceny oddziaływania na środowisko, właściwy organ określa wymagania określone w tym artykule,
- art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, w myśl których decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia oraz określających, co takie uzasadnienie powinno zawierać.

Niniejsza decyzja została wydana także w oparciu o art. 104 Kpa, który wskazuje, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej oraz, że decyzje rozstrzygają sprawę, co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 72 ust. 3 *ustawy ooś* decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ww. ustawy, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a tej ustawy. W myśl art. 72 ust. 4 *ustawy ooś* złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 *ustawy ooś*, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w ww. art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Od niniejszej decyzji Stronie służy odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, w terminie 14 dni od daty

doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 127 Kpa, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia na podstawie art. 82 ust. 3 ustawy ooś.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Szczecinie

Sylwia Jurzyk-Nordlów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Pan Maciej Wagner – jako pełnomocnik Myślibórz Wind Farm sp. z o.o., ul. Lwowska 19, 00-660 Warszawa – list polecony.
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś.

Do wiadomości:

1. Dyrektor Zarządu Zlewni w Szczecinie PGW Wody Polskie, ul. Mieszka I 33, 71-011 Szczecin,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Myśliborzu, ul. Północna 15, 74-300 Myślibórz.